జయంతి ప్రచురణ
ద్వితీయ ముద్రణ
మార్చి — 195[illegible]
వెల 1-50

సంపాదకుడు :
ఎం. వెంకటాద్రి

ముద్రణ :
శ్రీ కృష్ణా ప్రింటింగ్ వర్క్సు
విజయవాడ-2

పాత్రలు

రజని : (మాస్టర్జీ) 30 సం. వయస్సు. గౌరవ కుటుంబంలో పుట్టాడు. సమాజంలోని అన్ని దురభ్యాసాలకు లోనైనాడు. తన కుటుంబానికి జరిగిన అన్యాయానికి ప్రతీకారం తీర్చుకుంటాడు.

శేఖర్ : (కవి) వయస్సు 28 సం. భాగ్యవంతుల కుటుంబంలో పుట్టి దరిద్రుడై కవిగా జీవిస్తూవుంటాడు. అధర్మాన్ని సహించడు.

మార్వాడీ : వయస్సు 50 సం. లోభి, దురాశాపరుడు. డబ్బే ప్రధానంగా జీవించేవాడు. నమ్మినవాళ్ళను మోసగించే స్వభావం.

భీముడు : వయస్సు 25 సం. రౌడీ. మాస్టర్జీకి నమ్మిన బంటు. మార్వాడీకి శత్రువు.

జంతర్ : వయస్సు 30 సం. జేబుదొంగలు.
మంతర్ : జీవనంకోసం మాస్టర్జీని ఆశ్రయించిన వారు.

పెద్దమనిషి : వయస్సు 40 సం. ప్రాక్టీసులేని ప్లీడరు.

గుమాస్తా : వయస్సు 50 సం. చాలాకాలంనుంచి మార్వాడీ వద్ద గుమాస్తా.

సబ్ ఇన్స్పెక్టరు : వయస్సు [illegible]5 సం.

శారద : వయస్సు 25 సం. శేఖర్ (కవి) భార్య.

బాబు : వయస్సు 10 సం. శేఖర్ కొడుకు.

కానిస్టేబుల్ : వయస్సు 30 సం.

ఈ నాటకం మొదటిసారిగా ఆలిండియా రేడియో హైదరాబాద్ కేంద్రంనుంచి, తరువాత విజయవాడ కేంద్రం నుంచి ప్రసారం చేయబడింది.

హైద్రాబాద్ కేంద్రంనుంచి బ్రాడ్ కాస్టు చేయబడి నప్పుడు నేషనల్ థియేటర్సు హైద్రాబాద్ వారు, విజయవాడ కేంద్రంనుంచి బ్రాడ్ కాస్ట్ చేయబడినప్పుడు ర.స న. సమాఖ్య విజయవాడవారు ప్రదర్శించారు.

1953 డిశంబర్ లో ఆంధ్రవిశ్వవిద్యాలయాల (వాల్టేర్) నాటకాల పోటీలో సి. హెచ్. శ్రీరాములు (మాస్టర్జీ పాత్రధారి) ఉత్తమనటుడుగా బహుకరింపబడ్డాడు.

1954 విజయనగరం కళాప్రపూర్ణ బళ్లారి టి. రాఘవాచార్యులుగారి స్మారకదినోత్సవముల ప్రదర్శనలో ఈ నాటకానికి ప్రదర్శనకు ద్వితీయ బహుమతి, కె. వెంకటేశ్వరరావు ఉత్తమ నటుడుగాను బహూకరింపబడ్డారు.

నా టి క ట వ ర్గ ం

రజని : సి. హెచ్. శ్రీరాములు
శేఖర్ : కె. వెంకటేశ్వరరావు
మార్వాడి : ఎ. రామచంద్రరావు
భీముడు : సుబ్బారావు
జంతర్ : చలపతిరావు
మంతర్ : ప్రసాద్
ఇనస్పెక్టరు : రఘురామారావు
గుమాస్తా } కృష్ణమూర్తి
పెద్దమనిషి }
బాబు : సూర్యనారాయణ
శారద : ఉషాబాల
కానిస్టేబుల్ :- సుబ్బారావు

దర్శకత్వం : కె. వెంకటేశ్వరరావు

ప్రదర్శన హక్కులు ర. స. న. సమాఖ్య విజయవాడవారివి.

మొదటి రంగం

[ఒక పెద్ద సత్రంలాంటి ఇంటిలో ఒక మూల ఒక చిన్న భాగం. అది శేఖర్ ఇల్లు. ఇంట్లో ఆట్టే వస్తువులేమీ ఉండవు. ఒకటి రెండు కుర్చీలు, ఒక పాతబడిన ఈజీచైర్, ఒక నులక మంచం, చెదురుగా పడేసివున్న పుస్తకాలు, గుడ్డలు, తెర ఎత్తేసరికి శేఖర్ భార్య శారద, కొడుకు బాబుకు బట్టలు తొడిగి క్రాపు దువ్వుతూ ఉంటుంది.]

బాబు : అమ్మా మరే, నాకో చిన్న సందేహం వచ్చిందే.

శారద : ఏమిట్రా అస్తమానం సందేహాలు. నీసందేహాలూ, మీ నాన్న సందేహాలు తీర్చలేక నా దుంప తెగు తోంది.

బాబు : పోనిలేవే. అన్నిటికీ విసుక్కుంటావు. [దువ్వించు కోకుండా వెళ్ళిపోబోతాడు.]

శారద : ఉండరా, దువ్వించుకొని పోదువుగాని.

బాబు : మరి నాసందేహం తీరుస్తావా ?

శారద : ఏమిట్రా నీ సందేహం ?

బాబు : మరి, నీవు పెద్దా ? నాన్న పెద్దా ?

శారద : ఏమిట్రా ఆ వెధవ ప్రశ్నలు ?

బాబు : మరే, మరే, నాకు రాత్రి ఒక పెద్ద కలొచ్చింది. కలంటే చిన్నకలకాదేవ్, పేద్దకల. ఆకలలో నీవు ఇంతపొడుగున, అంతలావున, ఒక పెద్ద భూతంలా ఉన్నావు. నాన్న చిన్న మరుగుజ్జుపిల్లాడిలా వున్నాడు. నీవు నాన్నను, "నేను బూచిని పట్టుకుంటా పట్టుకుంటా" అని తరుముతున్నావు. నాన్న "నేనే నీమొగుణ్ణి. నన్ను పట్టుకుంటావ్పటే" అని ఏడుస్తున్నాడు. అప్పుడు నేను విష్ణుమూర్తిలా ప్రత్యక్షమై చేతులో పలకతీసి నీమీద విసిరికొట్టేసరికి నీతల తెగి నీవు మళ్ళా అమ్మవైపోయి నన్ను కావలించుకుని...

శారద : ఏడిశావ్, విష్ణుమూర్తి చేతిలో పలక ఉంటుదట్రా?

బాబు : నేను కొత్తరకం విష్ణుమూర్తిని లేవే. అయినా కల కాదుటె?

శారద : మీ కలలకు ఒక అర్థం పర్థంలేదు. మీ నాన్నా అంతే నీకు రాత్రిళ్ళు కలలొస్తే ఆయనకు పగలే కలలొస్తాయి.

బాబు : ఇహ నేను వెడతా త్వరగా దువ్వేసేయి.

శారద : కానీవు చదువుకోరాదుట్రా. మీ నాన్నకూడా వచ్చే వేళైంది వస్తున్నారేమో చూడు.

బాబు : అప్పుడే వస్తాడూ? నీవంటే భయంకదూ.....

శారద : నోరుముయ్.

(కొట్టబోతుంది, బాబు తలుపు దగ్గరికి పరుగెత్తాడు. వీధిలోకి వెళ్ళి పరుగెడుతూ తిరిగి వస్తాడు.)

బాబు : అమ్మా! నాన్న వస్తున్నాడే. నాన్న - ఒక పెద్ద ఆఫీసరూ కలసి వస్తున్నారే.

[శేఖర్ ముందు ప్రవేశిస్తాడు. తరువాత రజని, శేఖర్ దీనంగా చెదరిపోయి ఉంటాడు. పైజమా,లాల్చీ. రజని ఠీవిగా ఉంటాడు. సూట్ వేసుకుని ఉంటాడు. చేతిలో సిగరెట్ టిన్ ఉంటుంది]

శేఖర్ : [ప్రవేశిస్తూ] కమిన్ మిస్టర్ రజనీ, (శారద వంక తిరిగి] శారదా, కొంచెం మంచినీళ్ళు పంపించు.

[శారద లోపలికి వెళుతుంది బాబుకూడా.]

శేఖర్ : కూర్చోండి మిస్టర్ రజనీ [కుర్చీ జరుపుతాడు.]

రజని:- [కూచుని] థాంక్స్

[బాబు గ్లాసుతో నీళ్ళు తెచ్చి రజనికిస్తాడు. రజని బాబుని దగ్గరికి తీసుకుంటాడు.]

రజని : వీడు మీ కుర్రాడు కదూ. ఫైన్, నైస్ బాయ్, [బాబుతో] ఏం చదువుతున్నావోయ్.

బాబు : థర్డుఫారం.

రజని : ఏ స్కూల్లో?

బాబు : వెంకయ్య మెమోరియల్ స్కూల్.

రజని : ఓ ఐసీ? మీ పంతులు పేరేమిటోయ్.

బాబు : ఏ పంతులండీ?

రజని : అసలు పంతులు. అంటే హెడ్ మాస్టర్.

బాబు : రామయ్య.

రజని : ఏ రామయ్యా?

బాబు : వెంకటరామయ్య.

రజని : ఓ వాడా? నాతో చదువుకున్నాడులే. "నీవు బ్రతక లేక, బడివంతులు వవుతావురా" అంటుండే వాణ్ణి. అలాగే అయ్యాడన్నమాట! ఊ సరే. వెళ్ళి చదువుకో. [బాబుకు చాక్లెట్ ఇస్తాడు బాబులోపలికి వెడతాడు]

శేఖర్ : [కొడుకుని ఉద్దేశించి] వట్టి మొండివెధవ సార్. నేను లేకపోతే వాళ్ళమ్మను ఒకటే ప్రాణం తీసేస్తాడు. చదువబ్బేట్టు లేదు.

రజని : చదువుకున్న మనం ఏం ఉద్దరించి చస్తున్నాం. వాడు చదివి ఉద్ధరించడానికి. చదువుకోకుండా తిరిగితే ధక్కా-ముక్కీలు తిని, అట్లీస్ట్ ఒకనాటికి కాకపోతే ఒకనాటికైనా లీడర్ కావచ్చు.

శేఖర్ : [చిరునవ్వు నవ్వి] చాలా దూరం నడపించాను. ఎక్స్క్యూజ్ మి.

రజని : ఓ, నో, డోంట్ వరీ. ఇల్లుదూరంలో ఉండటం ఎందుకైనామంచిది. లోకంలో ఎడ్రస్‌లు మనకు తెలుస్తాయి కాని మన ఎడ్రెస్ లోకానికి తెలీదు. అదీకాక, ఫర్ ద్రంది మూడింగ్ క్రౌడ్సు అన్నారు. వెనుకటికి - నీలాగే నాకో ఫ్రెండుండేవాడు. వాడూ కవి నీలాగే. అందులో ప్రేమకవి. ఒకరోజు మాటల సందర్భంలో 'థియరీలో ప్రేమ వేమిట్రా? ఖలేజాఉంటే ప్రాక్టీసులో పెట్టాలి" అన్నా. ఆ సాయంత్రం సరాసరి వెళ్ళి ఒక గరల్‌ని లవ్ చేసేశాడు. ఆ మర్నాటినుంచీ మూడురోజులు వాడు అన్నం, తింటేఒట్టు. స్నానం, పానం, అన్నం, నీళ్ళు అన్నీ మానేసి తపస్సు చేస్తూ

కూచునేవాడు. "ఏమిట్రా నీగొడవం"టే, ఏముంది బ్రదర్, నీ మాట ప్రకారం ప్రేమించాను. దెబ్బ తిన్నాను' అన్నాడు. 'ఎవరినిరా?' అన్నా. ఎవరో గరల్ పేరు చెప్పాడు. 'ఎలా ప్రేమించావురా?' అన్నా. వెళ్ళాట్ట. యుద్ధంలోకి వెడుతున్నట్టుందట. ఆ అమ్మాయిని చూసేసరికి నోటమాటరాలేదట. గుండెహైస్పీడు ఎత్తుకుందట. నరాల్లో నెత్తురు నీళ్ళక్రింద మారిందట. వీడేదో అనబోతే ఆ అమ్మాయి షెటప్ అని విసురుగా వెళ్ళిపోయిందట. అప్పుడు వాడికి అసలు టెక్నిక్ చెప్పాను. మూడు రాత్రులు ట్రయినింగిచ్చి పంపించా. మనం మెత్తబడితే ఆడది గట్టిపడుతుందిరా, మనం గట్టిపడితే ఆడది మెత్తపడుతుందిరా' అన్నా. ఈఫార్ములా ప్రాక్టీసులో పెట్టి, ఆఅమ్మాయినే వివాహం చేసుకుని, కవిత్వం మానేసి. ఇప్పుడు పిల్లల్నికని మన దేశంలోని దౌర్భాగ్యుల సంఖ్య హెచ్చిస్తున్నాడు. అదీ బ్రదర్ టెక్నిక్. కాబట్టి ఇల్లుదూరమనీ దగ్గరనీ వరీ కాకు.

శేఖర్: ఈ కొంపదొరికేసరికి తలప్రాణం తోకొచ్చింది. నెల రోజులు కాళ్ళరిగిపోయేట్టు తిరిగాను రజని. చివరకు ఈ ఊరిబైట ఈ కొంప దొరికింది. దీనికి సాలీకరూపాయలు అద్దె. ఇప్పటికి ఐదు నెలలనుంచి బాకీ. అందుకనే పగలు ఊళ్ళో రాత్రి ఇంట్లో గడుపుతున్నా. ఏదో పూర్ మాన్సుపాలెస్, మీరెప్పుడూ ఇలాంటి ఇల్లు చూచి ఉండరు.

రజని : ఓహ్ నో, డోంట్ వరీ. మనం చిన్నతనంలో ఇంతకంటే వరస్టుఫేజెస్‌లో ఉన్నాం బ్రదర్, సూర్యుడూ, చంద్రుడూ మన ఇంట్లోనే ఉండేవాళ్ళు—నో టెనెంట్లలా టెన్ ఇయర్స్ బ్యాక్ ఒక గాలి వానవచ్చింది చూచావ్. అప్పుడు పెద్దపెద్ద భవంతులన్నీ పెళపెళా విరిగిపడ్డాయి మా యిల్లుమాత్రం అలాగే ఉంది. గాలి వానకు ముందు పడిపోకుండా ఉండిచస్తేగదోయి. గాలివాన తరువాత పడిపోవటానికి? కొన్నాళ్ళు అలాంటి ఫేజెస్‌లో ఉన్నా. కొన్నాళ్ళు కలకత్తా, బొంబాయి, ఢిల్లీల్లాంటి నగరాల్లో ఆకాశమంటే పెద్దపెద్ద భవనాల చిట్టచివరి అంతస్తుల్లో అప్సరసల్లాంటి అమ్మాయిలతో బాల్ డాన్సుల్లో మునిగితేలాను। బదర్, నన్నొకమాట చెప్పుమంటావ్ ఒకరోజు గుడిసెలో ఉంటాం. మరో రోజు మేడలో ఉంటాం. లైఫ్ చూశావ్, అది మనల్ని లాగాల్సిందేకాని మనం దాన్ని లాగలేమోయ్.

శేఖర్ : నిజంగా మిస్టర్ రజనీ, మీఫుష్ చూస్తే నాకు ఆశ్చర్యమేస్తుంది. మీరేమన్నా సరే నాలాటివాడు అసలు పుట్టకూడదు. ప్రపంచంలో క్రిమిగా కీటకంగానైనా పుట్టొచ్చుగాని కవిగా పుట్టకూడదు. కవి దేనికి పనికొస్తాడు చెప్పండి. ఏదో ఊహించడానికి – తోచినప్పుడు – అదీ ఓపిక ఉంటే ఏదో రాయడానికి తప్ప. లాభంలేదు మిస్టర్ రజనీ ఆరోజు చూశాను కదూ. బజార్లో ఆ అప్పులవాడు కనుపించాడే. నిజంగా

నా ప్రాణం పైది పైనే పోయింది. మీరుండబట్టి సరి-
పోయిందికాని.

రజని : మైడియర్ బ్రదర్, నీవు ఐదురూపాయలప్పులవాడికే
అంత వణికిపోయావే. దేశం మొత్తంమీద నేనెంత
అప్పున్నానో నీకు తెలుసా?

శేఖర్ : మీకూ అప్పులున్నాయా?

రజని : అదేంటి? లక్షలున్నాయి. యావద్భారతదేశం మన
అప్పులతోనే అలముకొంచిపోతోంది. ఢిల్లీనుంచి రామే
శ్వరం వరకూ అయ్యగారు అప్పుచెయ్యని చోటూ,
అప్పుతీర్చని చోటూ లేదు. అప్పుచెయ్యడంలో అవి
తీర్చకుండా అలాగే నిలిపిఉంచడంలో మనకు డాక్ట్రేట్
ఇవ్వాలోయ్. నన్నొక సీక్రెట్ చెప్పమంటావ్.
అప్పులవాడు కనిపిస్తే నీకు భయం కలిగిందా? నాకు
అపరిమితమైన ఆనందం కలుగుతుంది. మనతో అవ
సరమున్న బడుద్ధాయిలు ఇంతమంది ఉన్నారుకదా
అని. వాళ్లు మొహాలు వేలేసుకుని, మనముందు
నిల్చుని, 'అయ్యగారూ ఎప్పుడు పంపిస్తారు?' అని
ప్రార్థిస్తుంటే 'పంపుతాం లేవోయ్' అని మనం
అంటుంటే ఎంత గ్రాండ్‌గా ఉంటుందిచూడు.

శేఖర్ : అప్పులవాడు ఊరుకుంటాడండీ?

రజని : ఎవడికోసం? మన అవసరం తీరింది. ఇహ ఉన్నది
వాడి అవసరం ఊరుకోక ఏంచేస్తాడేమిటి? ఉరిపోసు
కుంటాడా? అసలు అప్పులవాణ్ణి ఐసక్లే కూల్ చేసే
పద్ధతి మనం కనిపెట్టాం. బజార్లో పోతుంటాడనుకో.

మన అదృష్టవశాత్తు వాడు తటస్థిస్తాడనుకో. అసలు నెం. 1. రూల్ చూసీ చూడనట్టు వెళ్ళాలి. చూచి వాడే పిలిస్తే నెం. 2. "ఓహ్" ఒక చిన్న చిరునవ్వు వాడి మొహాన పారేసి, 'ఏమయ్యా, అంతా బాగు న్నారా? భార్యాబిడ్డలు కులాసా వున్నారా? బిజినెస్ బాగా సాగుతుందా? పాపం చాల చిక్కినట్టున్నావ్. చిక్కుల్లో పడ్డావా?' ఏవో ఇలాంటి ప్రశ్నలతో వాడి క్షేమసమాచారములు విచారించి, వాడికి మనమే ఆ ప్రబంధువుల మైనట్టు ఒక చిన్న సీన్ ఆడెయ్యాలి. దాంతో వాడిజ్వరం నార్మల్‌కు వచ్చి అసలీ అప్పుల సంగతి తీసుకురాడు. ఒకవేళ మన అదృష్టవశాత్తు తీసుకవస్తే 'నేనూ చూచావ్, ఇటీవల చాలా చిక్కుల్లో ఇరుక్కున్నాను. మీంది సర్దే ప్రయత్నంలో నే ఉన్నాను. ఏమిటో అన్నీ ఎదురుతిరుగుతున్నాయండీ' అని నెం 3 మనం కాస్త తగ్గాలి. దాంతో వాడు మరీ తగ్గుతాడు. ఇద్దరం తగ్గి ఒకరు ఉత్తరానికి ఒకరు దక్షిణానికి వెళ్ళిపోవాలి. చరిత్రలో మనపేరు సువర్ణా క్షరాలతో లిఖింపబడకపోయినా వాడి ఖాతా పుస్త కాల్లో తరతరాలు ఉంటుంది. తీరిస్తే మట్టుకు మన అప్పులు తీసుతాతూ బ్రదర్. మన అప్పుల వాళ్ళ లిస్టు తయారు చెయ్యటానికి స్పెషల్‌గా ఒక సెన్సెస్ శాఖ స్థాపించాల్సి ఉంటుంది. సరేకాని మనకు కొంచెం డోస్ పడాలోయ్. మీరా వాడిచేత కాస్త కాఫీ తెప్పించు.

శేఖర్ : ఒరేయ్ నాన్నా, అమ్మనడిగి కాస్త కాఫీ పట్రారా
(బాబు ప్రవేశిస్తాడు)
బాబు : కాఫీనా నాన్నా ?
శేఖర్ : వెళ్ళరా.
బాబు : కాఫీ ఉందికాని పాలులేవు నాన్నా.
శేఖర్ : ఫూల్, పాలు పోయించుకోలా
బాబు : పాలున్నాయికాని పంచదారలేదు నాన్నా.
శేఖర్ : ఇడియట్. పంచదార పట్రాపో.
బాబు : పంచదార పాలూ ఉన్నాయికాని అసలు కాఫీ పొడి లేదునాన్నా.
శేఖర్ : వెధవ, ఏమిట్రా. (బిగ్గరగా) శారదా, శారదా, కాస్త కాఫీ పంపించు.

[బాబు లోనికి వెడతాడు]

రజని : (శేఖర్‌తో) చూశావా మీవాడు ? నీకూ వాడికీ ఎంతభేదం ఉందో. నీవు కవివైనావు కాని వాడు నెపోలియన్ లా ఏ డిక్టేటరో అవుతాడు. నేను మొహం చూడగానే చెప్పేస్తానోయ్. ఫేస్ రీడింగ్ కూడా స్టడీ చేశా. మీవాడి మొహంలో రాజకళ తాళి ఉంది.

[బాబు ఫ్లాస్క్ తీసుకొని వస్తాడు]

శేఖర్ : ఎక్కడికిరా ?
బాబు : హోటల్‌కు వెళ్ళి తెస్తానునాన్నా
శేఖర్ : డబ్బులున్నాయా ?
బాబు : ఓ.
రజని : డోంట్ వర్రీ, ఐ షెల్ పే.

శేఖర్: నో. నో. ఉన్నాయిలెండి నాదిదగ్గర.

రజని: మనకంటె శాస్త్ర కాపిటలిస్టే నన్నమాట. [బాబుతో] ఒరేయ్ బాబూ ఆ వీధి మలుపులో కృష్ణయ్యర్ హోటల్‌కెళ్ళి, 'మాస్టర్జీ' అడిగారని పది స్వీట్లు, పది హాట్లు, కాఫీ, పట్రా. ఉండు చీటీ ఇస్తాను. [చీటీ రాశిస్తాడు.]

శేఖర్ : ఎందుకులెండి.

రజని : ఒహో. నో. డోంట్‌వరీ. తినాలి, తాగాలి. అప్పుడు గాని ప్లాన్లుతట్టవు బ్రదర్.

[బాబు వెడతాడు]

రజని : [శేఖర్‌తో] ఏమిటోయ్ అలా విచారంగా ఉన్నావ్?

శేఖర్ : ఏం లేదు రజనీ, మీరు నామీద ఇంత దయ చూపడం......

రజని ; ఒహో నో. డోంట్‌వరీ, ఒకరికొకరు సహాయపడకపోతే ఎలాగోయ్? ఇందాక ఏమిటిచెబుతున్నాను?

శేఖర్ : ఏదో ఫేస్‌రీడింగ్ సంగతి చెబుతున్నారు.

రజని : ఆ. అదే. ఫేస్‌రీడింగ్‌కూడా స్టడీ చేశా, కాని ఆరీడింగు ఈ రోజుల్లో తప్పుతోంది. ఫేస్ ఈజ్‌ది ఇండెక్స్ ఆఫ్ క్యారెక్టర్ అన్నారుకదూ. పూర్వం ఇది కరెక్టయి ఉండొచ్చు. కాని ఈ రోజుల్లో వట్టి వెధవకు ఫైన్ ఫేస్ ఉంటోంది. అయినా నా రీడింగ్ తప్పదులే. మొదట మనం హోటల్లో కలిశాం చూశావ్, నిన్ను చూడగానే అనుకున్నాను. "గొప్పఇంటిబిడ్డ బ్రతికిచెడ్డట్టున్నాడ"ని నీవు జనాన్నిచూచి చూడనట్టు ఏదో ఒకలా ఉన్నావ్.

సంఘంవుంది చూశావు బ్రదర్. అది చితికినవాణ్ణి చితగ్గొడుతుంది దాంతో కుస్తీపట్లు పట్టాలంటే వాడు, పెద్ద ఛాంపియన్ అయిఉండాలి. ఎప్పుడూ మనం చిత్తు కాకుండా ఉండాలి బ్రదర్. చెపుతాలే ఆ టెక్నిక్ అంతా. [బాబువస్తాడు]

రజని : [బాబుతో] ఇచ్చొచ్చేట్టోయ్?

బాబు : ఓ 'మాస్టర్జీ' తెమ్మన్నారు అనగానే హడలిపోయి, అసలు మేనేజరే అన్నిపొట్లాలు కట్టిఇచ్చాడు.

రజని : హడలిపోయాడన్నమాట!

బాబు : హడలిపోవడమేమిటి! డి. ఇ. ఒ. వస్తున్నాడంటే మా మాస్టర్లుకూడా అలా హడలిపోరు.

రజని : రైట్. నీవు జీనియస్ వురా. నాదగ్గర శిష్యుడుగా ఉండ రాదూ, నిన్ను మంత్రినిచేసేస్తాను.

బాబు : అవని నాకొద్దులెండి. మంత్రికావడంకన్న మనిషి కావడం నయమని మా నాన్న చెప్పాడు.

రజని : ఏం?

బాబు : మంత్రి ఐనప్పటినుంచి. ఎప్పుడు ఊడగొడతారా అని భయమట.

రజని : నీకూ పాలిటిక్స్ తెలుసే. ఫైన్. వెళ్ళి మిఠాయి తిని చదువు మానేసి షికారు చేసిరా. పో.

(బాబు వెడతాడు)

రజని : ఏమిటో అనుకున్నాను. మీవాడు నిజంగా మంత్రి పదవి చేకొట్టేస్తున్నాడేమోయ్.

శేఖర్ : వాడి మొహం. మొండివెధవ. (బాబు కాఫీ తెస్తాడు)

రజని : [కాఫీ త్రాగి] ఫైన్, బాగా నేచేశావు.

శేఖర్ : నైస్.

రజని : [బాబుతో] నీవు తీసుకున్నావా ?

బాబు : ఓ. మా అమ్మకూ నాకూ రిజర్వ్ చేశా. [లోనికి వెడతాడు]

రజని : [శేఖర్‌తో] ఒక విధంగా నీది మంచి లైఫేనోయ్. ప్రాపర్టీ ఉందనుకో. అయినా భార్యా బిడ్డలూ...

శేఖర్ : మీ ఫామిలీ ఎక్కడుంది మిస్టర్ రజని?

రజని : మనకు ఫామిలీ ఏమిటి? ప్రతి ఊరూ మనకు అత్త వారి ఊరే. అసలు నాకు ఈ వివాహంలో విశ్వాసం లేదోయ్. ఎవతెనో ఒకదాన్ని కట్టుకోవడం మనం దాన్ని వదిలించుకోలేక, అది మనల్ని వదలించుకోలేక లైఫంతా పీక్కోవడం. దాంతో నే పిల్లల్ని కనడం వాళ్ళను పోషించుకోలేక పోవటం పెళ్ళాంమీద కోపం సంఘం మీద, సంఘంమీద కోపం పెళ్ళాంమీద చూపించడం ఈ గొడవంటే నాకు చెడ్డ అసహ్యం. మనం పుట్టి ఈ అధ్వాన్నపు వేసుపు వేసుస్తున్నది చాలక మనం కూడా మరొకరిని పుట్టించి ఏడిపించక పోతేనే ? సివిల్ హేవ్ నో మా రేజెస్, అన్నాడోయ్ హామ్లెట్. అందుకనే మ్యారేజ్ మానేశాను.

అంతమాత్రంతో ఆడదానిసంగతి నాకు తెలీదనుకోకు. నీకు నీవైఫ్ సంగతే తెలుసు. నాకు చాల మంది వైఫుల సంగతి తెలుసు.

మరిచాను ఇంతకూ నీ వైఫ్‌ని ఇంటర్‌డ్యూస్ చెయ్య లేదేమిటోయ్.

శేఖర్ : సారీ. శారదా ఒకసారి యిలా రా. [శారదవస్తుంది]

శేఖర్ : వీరు మిస్టర్ రజని, నాకు చాలా ఆప్తమిత్రులు. ఇటీవలనె పరిచయమైంది. మన కుటుంబమంటే వీరి కెంతో అభిమానం. ఎన్నోసార్లు అడగ్గా అడగ్గా ఇవాళ మనింటికి వచ్చారు. చాలా గొప్ప బిజినెస్ చేస్తున్నారు. మా నాన్నగారికీ వీరి నాన్నగారికికూడ బాగా స్నేహముట, మన సంగతంతా వారు చెబుతూ ఉండేవారు.

శారద : నమస్కారమండి.

రజని : నమస్కారమమ్మా. చాలా రోజులనుంచీ మీ ఇంటికి వద్దామనుకొంటున్నాను. కాని వీలుపడలేదు. ఈ బిజినెస్ నా ప్రాణం తినేస్తుంది. మీ మామగారిదీ, మీ కుటుంబంసంగతి నా కంతా తెలుసమ్మా. బ్రతికి చెడ్డవాళ్ళు అసలు బ్రతకకూడదమ్మా. శేఖర్ కూడా నాకు అన్ని విషయాలు చెప్పాడు. ఏమీ దిగులు పెట్టుకోకండి. నేనూ మీ ఆయనా ఒక పెద్ద ప్లాన్ వేశాం. మనకు మంచి రోజులు ఈరోజే ప్రారంభించాయనుకోండి.

శారద : మీ స్నేహితుణ్ణి మీ రెలాగయినా............

రజని : మీరు చెప్పాలమ్మా నాకు తెలీదూ? ఒక్కమాట చెబుతున్నా. ఒక్క నెల ఓపికపట్టండి. విన్నానే నేను వచ్చాను. ఒక నెలలోగా ప్లాన్‌లన్నీ పూర్తి

అవుతాయి. ఒక కారు, ఒక బంగాళా, బంట్రోతులూ ఆయా, బ్యాంకులో క్యాష్, ఉండండి నామాట. అబద్ధమైతే ఈ రివాల్వర్‌తో మీ స్వంత చేతులతో నన్ను కాల్చేయండి. [రివాల్వర్ చూపుతాడు]

శారద : [భయంతో] ఓ.

శేఖర్ : నీకు తెలీదు శారదా. రజని మాటంటే మాటే

శారద : ఏమోనండి, నాకు భయంగా ఉంది. అంత భాగ్యం మనం......

శేఖర్ : నీకు భాగ్యం అలవాటులేదు. అందుకనే భాగ్యం అంటే నీకు భయం. నేను బంగారపు ఉయ్యాలలో ఊగాను. భవనాల్లో పెరిగాను. సన్నని పాట పాడితే కాని నాకు నిద్రవచ్చేదికాదు. ఇప్పుడూ, చుట్టూ లారీలూ బస్సులూ తిరుగుతున్నా నిద్రపడ్తోంది కర్మ!

శారద : పోనీండి. అన్నిటికీ నన్నే నిందిస్తారు. మీ దారిద్ర్యానికి నేనే కారణమంటారు!

శేఖర్ : ఔను. నీవు అడుగుపెట్టినప్పటినుంచే......

రజని : ఎందుకోయ్ ఆమె నంటావ్. ఎవరి కర్మకు ఎవరు బాధ్యులు బ్రదర్. రేపు కలిసొస్తే మళ్ళీ ఆమెవల్లనే వచ్చిందనుకుంటావ్. ఇదంతా మనం అనుకోడంలో ఉంటుంది. [శారదతో] నీవు వెళ్ళమ్మా. కవుల మాటలు పట్టించుకోకు. వాళ్ళు పుస్తకాలలో ఎలా రాస్తారో పెళ్ళాలతో కూడా అలాగే మాట్లాడుతారు.

[శారద లోనికి పోతుంది]

శేఖర్ : అన్నిటికీ అనుమానాలే మిష్టర్ రజని.

రజని : ఆడవాళ్ళైతే బ్రదర్. కూరగాయల్ని వేరినట్టే మనల్ని కూడా ఏరేస్తారు. వాళ్ళమాటలు మనం పట్టించుకున్నట్లు నటించాలి. కాని అసలు పట్టించుకుంటే అడుగుతీసి అడుగు పెట్టలేం, కమింగ్ టు ది పాయింట్ ఇంతకూ నీవు రెడీగా ఉన్నావా?

శేఖర్ : దేనికి?

రజని : నుళ్ళీ మొదటికొచ్చావ్. అరేనోయ్ మనం క్లబ్‌లో డిస్కస్ చేయ్యలా?

శేఖర్ : ఏమో మిస్టర్ రజని. నా భార్యను కొప్పడ్డాను. కాని నాకూ కొంచెం భయంగానే ఉంది.

రజని : అనుగో, నాకు తెలుసు. మీ కవులున్నారే కవిత్వం రాయడానికీ కాదివచ్చుడి తినడానికీతప్ప మరెందుకూ పనికిరారు. బ్రదర్ ఇది వరల్డ్ బ్రదర్. మనం బ్రతుకుతున్నది కావ్యాల్లోకాదు. మట్టిమీద బ్రతుకుతున్నాం. మనం ఒక్కళ్ళమే బ్రతకడంలేదు. మన చుట్టూ మనలాటివాళ్ళే మనుష్యులున్నారు. వీళ్ళం దరూ ఒక రకంగావుండరు బ్రదర్. ఇది ఒక పెద్ద చిక్కు గ్రాఫ్. కడుపు కాలుతూ ఉంటే కలలూ కవిత్వమేమిటోయ్. భూమి సూర్యుడి చుట్టుకాదు బ్రదర్ తిరుగుతున్నది. రూపాయచుట్టు. ముందు ఆ రూపాయి సంపాదించి, తర్వాత నీ యిష్టం వచ్చినన్ని కలలు కను. కవిత్వాలు రాయి. టాగూరల్లే నోబుల్ ప్రైజు కొట్టు. భజన చేయించుకో.

శేఖర్ : నిజమే రజని నీవు చెప్పేది. కాని ఆ డబ్బెలా సంపాదించగలం చెప్పు.

రజని : అదే నా పాయింట్. నీవు ఉద్యోగం చెయ్యలేవు. ఎక్కడనో ఒకచోట తలవంచి రాత్రిం పగల్లు అయినవీ కానివీ లెక్కలురాసి నాలుగురాళ్లు తెచ్చుకొని పట్టెడు కూడు తిని పడిఉండటం నీకు చాతకాదు. పెద్ద పర్వతశిఖరంమీాదనుంచి హాఠాత్తుగా లోయలో పడ్డావ్. అందుకనే ఈ ప్లాన్ ఆలోచించాను.

శేఖర్ : ఏదో శాంతంగా కాలం గడుపుతూ ఏదైనా ఆలోచించి ఉత్తమ గ్రంథాలు వ్రాస్తూ జీవిద్దామనుకున్నాను కాని...

రజని : బ్రదర్. కవిత్వం కూడుబెడుతుందా చెప్పు అదీ ఒక వ్యసనం. అందులో నీ కవిత్వం నీకే అర్థంగాదు. ఈ జనంలోఎలాగోయ్ ప్రచారమవుతుంది. కవిత్వంకూడా బిజినెస్ బ్రదర్. దానికీ మార్కెట్ వాల్యూ అంటూ వుంది. కాబట్టి మనప్లాన్ ఒ. కె. అవుతే నీ యిష్టం వచ్చినన్ని ఉత్తమ గ్రంథాలు వ్రాసి లోకోద్ధరణ చెయ్యి. కవిత్వాన్ని వాయిదా వేసి కార్యరంగంలోకి దిగు.

శేఖర్ : సరే మిస్టర్ రజని. అలాగే కానీ,

రజని : స్ట్రైట్‌గా ఉండాలి తెలుసా ? మధ్యలో జావకాగూడదు. వేషం మార్చెయ్యాలి వేషాలువెయ్యాలి. మోసాలు చెయ్యాలి అంటాడు రజని. రెడీనా మరి ?

శేఖర్ : రెడీ.

రజని : అంతా సిద్ధంచేశాను తెలుసా ?

శేఖర్ : ఊ

రజని : రేపు ఉదయం పదిగంటలకు నన్ను గ్రేట్ ఎవరెస్ట్ క్లబ్బులో కలుసుకో. తరువాత ప్లాన్ తరువాత చెబుతాను.

శేఖర్ : ....

రజని : మరి వస్తాను.

శేఖర్ : ఆల్ రైట్.

రజని : (ఒక వందనోటు ఇచ్చి) ఇది దగ్గరుంచు.

శేఖర్ : ఎందుకు మిస్టర్ రజని.

రజని : ఉంచు. అద్దెబాకీ ఇచ్చేయ్. వారం రోజుల్లో ఇల్లు మార్చేద్దాం.

శేఖర్ : వద్దు మిస్టర్ రజని...మీ డబ్బు అనవసరంగా...

రజని : నా డబ్బు నీ డబ్బు అంటూ లేవు. అంతా మనడబ్బే. ఉంచు బ్రదర్. అద్దె బాకీ తీర్చేసి నూట్లు తీసుకో.

శేఖర్ : మరి.........

రజని : మరి గిరీ, తరువాత, అన్నిటికీ అనుమానాలేమిటోయ్ హోమ్లెట్‌లాగా. హేవ్ ఇట్ బ్రదర్ (శేఖర్ జేబులో ఉంచుతాడు.) రేపు మరచిపోకుండా కలుసుకో నన్ను. మళ్ళీ ఏదో రాయబోయే కథను గురించి ఆలోచిస్తూ కూచుని......

శేఖర్ : నో. నో. వస్తాను.

రజని : అదీ. అలాఉండాలి. జెనిమస్ అన్నారు. ఈ ఇంటి ఓనర్ ఎవరోయ్ ?

శేఖర్ : ఎవరో రామానందంగారట ఆయన రాడు. గుమాస్తా వచ్చి అద్దె వసూలు చేసుకెడతాడు.

రజని : రామానందంగాడా? ఈ డింతయిల్లు ఎప్పుడు కట్టాడోయ్? వాడిరికార్డు నాకు బాగా తెలుసులే. లక్షల కొంపలార్పి ఒకకొంప కట్టాడన్నమాట, రాస్కెల్ వాడేనా నిన్ను అద్దెకు డబాయించింది.

శేఖర్ : వాడి గుమాస్తా.

రజని : నేను చెబుతాలే. డోంట్ వరీ. మరి వస్తాను. ఓ కె! (వెడతాడు. శేఖర్ కలవరంతో మంచంమీద కూచుంటాడు.)

శేఖర్ : శారదా.

శారద : [ప్రవేశించి] ఏడీ మీ మిత్రుడు. వెళ్ళిపోయాడా? ఎవరండీ ఈ మిత్రుడు? తుఫానులా వచ్చి తుఫానులా వెళ్ళాడు.

శేఖర్ : పెద్ద జీనియస్ లే. నీకు తెలీదు.

శారద : రోజుకొక స్నేహితుణ్ణి తెస్తారు. జీనియస్ అంటారు. ఏ 'యస్' ఐనా కాఫీలు పెట్టివ్వలేక నా దుంప తెగుతుంది; ఇంతకూ ఆయన అనేదేమిటి?

శేఖర్ : ఆ...ఏమీలేదు. నీకెందుకు. మేమేవో అనేక విషయాలు మాట్లాడుకుంటాం. ఆ వివరాలన్నీ నీకు చెబుతూ కూచుంటే ఇహ చచ్చినట్టే.

శారద : పోనీండి. అన్నీ దాస్తారు. నాకేం చెప్పరు. నేనేదైనా దాస్తె మండిపడతారు.

శేఖర్ : నీవు దాచవూ నేనిచ్చిన డబ్బులో చిల్లర మిగిల్చి...
ఊరుకో గొడవపెట్టక వెళ్ళు.

శారద : మరెందుకు పిల్చారు?

శేఖర్ : పోట్లాటకు పిల్చానా?

శారద : నేనా పోట్లాడింది?

శేఖర్ : నేనా?

శారద : మీరే మొదట నన్ను విసుక్కున్నారు.

శేఖర్ : ఎప్పుడూ ఇంతే నీవు. ఇంట్లో అడుగుపెడతానో లేదో మొదలెడతావు రొద. పాడు రొద. ఎన్నో గొప్ప ఆలోచనలతో వస్తాను. నీ మొహం చూడగానే అన్నీ పోతాయి.

శారద : పోనీండి అంత అసహ్యమైతే. మా పుట్టింటికి వంపిం చేసి ఒంటరిగా ఉండండి.

శేఖర్ : "భర్త సుకుమారి గొప్ప కుటుంబంలో పుట్టాడు. పూవులా పెరిగాడు, హఠాత్తుగా దరిద్రంలో పడ్డాడు. ఆదర్శాలు, ఆశయాలు, కలలూ అన్నీ విఫల మైనాయి" అని జాలిలేదు ఒదార్చటంలేదు. భర్త మనస్సును అర్థం చేసుకోవడం లేదు ఎప్పుడూ నగలూ, చీరలూ, సినిమాలూ, పేరంటాలూ – ఛీ. పైగా ఈ పరిస్థితిలో నన్ను వదలి ఇంటికి వెడతానంటావా?

శారద : మీరేగా వెళ్ళమన్నారు.

శేఖర్ : [దీనంగా] నన్ను ఒంటరిగా వదలి వెడతావా శారదా?

శారద : నేను వెడతానన్నానా?

శేఖర్ : వెళ్ళవా?

శారద : నేనెక్కడికి వెడతాను చెప్పండి?

శేఖర్ : శారదా, ఇలా రా.

[శారద దగ్గరకు వస్తుంది]

శేఖర్ : కూర్చో. [శారద కూర్చుంటుంది.]

శేఖర్ : నేనంటే నీ కిష్టంలేదుకదూ?

శారద : ఎవరన్నారు?

శేఖర్ : అనాలా ఏమిటి? నీ మొహం చెప్పడంలా.

శారద : అన్నీ మీరే ఊహించుకుని అనవసరంగా బాధ పడతారు.

శేఖర్ : శారదా, మనకు మంచిరోజులు ఉన్నాయంటావా?

శారద : ఏం మంచిరోజులో?

శేఖర్ : అదుగో నే చెప్పలా, ఉన్నాయంటే నీ సొమ్మేం పోయింది.

శారద : సరే ఉన్నాయి?

శేఖర్ : నా మంచిరోజులు నీకుమాత్రం మంచిరోజులుకావూ?

శారద : ఏమో? ఈ దరిద్రంలో నన్ను ప్రేమించినట్టు భాగ్యములో మీరు ప్రేమిస్తారో ప్రేమించరో?

శేఖర్: పిచ్చిదానా, నేను నీతో చెప్పను కాని నిజంగా నిన్ను చూస్తె నాకు జాలేస్తుంది. భాగ్యదశలో ఏవో కలలు కంటూ నిన్ను పట్టించుకోలేదు. తరువాత దరిద్రం వచ్చింది. నాకూ నీకూ ఎంతో దూరం ఏర్పడింది. శారదా నీకుతెలుసుగా. నిజంగా నేనెందుకు పనికి వస్తాను చెప్పు. ఆ భాగ్యంఉంటే అన్ని భారాలూ

నీమీద వదలి, సుఖంగా శాంతంగా నిర్విచారంగా జీవితం గడిపేవాణ్ణి.

శారద : పోనివ్వండి. గతించినదాన్ని గురించిచింతిస్తూకూచుంటే ఏం చెయ్యగలం?

శేఖర్ : అబ్బాయేడి?

శారద : నిద్రపోతున్నాడు.

శేఖర్ : అన్నం తిన్నాడా?

శారద : ఊఁ.

శేఖర్ : శారదా, ఎప్పుడూ నాతో అలా కఠినంగా మాట్లాడుతావేం?

శారద : అదుగో. మళ్ళీ పోట్లాట తెవ్వకండి.

శేఖర్ : ఉహుఁ. చెప్పవ్?

శారద : మెత్తగామాట్లాడితే మరీ చులకనచేస్తారు.

శేఖర్ : పిచ్చిదానా. నీ సేవ మరచిపోతానా ? పెద్ద ప్లాన్ వేశాను. మళ్ళీ మనం పూర్వంలా – బంగళా, కారు ఆయా, బంట్రోతులు, నిన్ను అనుక్షణం అమ్మగారూ అని పిల్చే నర్సులూ, శారదా, అప్పుడు నేను నీ గది లోకి రావాలంటే ముందుగా ఓ నర్సుచేత కబురు పంపాలనుకుంటాను.

శారద : (చేదుగా నవ్వి) అప్పుడు నేను మీకు ఇంటర్వ్యూ ఇవ్వను.

శేఖర్ : అప్పుడు నేను నిన్ను డైవోర్స్ చేస్తాను. నీవు పశ్చాత్తాపంతో మళ్ళీ నా కాళ్ళమీదపడితే గూర్ఖాచేత వెళ్ళగొట్టిస్తాను.

శారద : ఆస్తంతా నాపేర ముందే పెట్టించుకుని మిమ్మల్ని వెళ్ళగొడతాను.

శేఖర్ : యూ, సిల్లీగరల్, (అంటూ సమీపించబోతే ఆమె తప్పించుకుంటుంది.)

(ఇద్దరూ తెలియకుండా నవ్వుతారు) (ఒక్కక్షణంనిశ్శబ్దం)

శేఖర్ : యింతకూ రాత్రికి బియ్యం ఉన్నాయా ?

శారద : ఉండండి చూచి వస్తాను.

(లోనికి వెళ్ళి సంచితీసుకుని వస్తుంది)

శారద : వెళ్ళి తీసుకరండి.

శేఖర్ : బియ్యం లేవా ?

శారద : లేవు, డబ్బులున్నాయా ?

శేఖర్ : ఓ. (నూరురూపాయలనోటు చూపుతాడు.)

శారద : ఎక్కడిదండి?

శేఖర్ : ఎందుకు నీకా వివరాలన్నీ ? మీనాన్న పంపించా డనుకున్నావా? నానా అగచాట్లుపడి నేనే తెచ్చాను.

శారద : ఊరికినే అడిగాను నా కెందుకులెండి డబ్బు. మీ ఇష్టంవచ్చినట్టే వాడుకోండి. అన్నీ నాతో సంప్రతించే చేస్తున్నారా ఏమిటి ?

శేఖర్ : అదుగో డబ్బు కనుపిస్తేచాలు. చికాకు ఎక్కువౌతుంది. వట్టి డబ్బుమనుషులు. ఎవ్వరైనా డబ్బు మొహంచూసి చస్తేగా? పుటకతో రావాలిగాని దర్జా నేర్చుకుంటే వస్తుందా?

శారద : డబ్బు మనుషులు కొంపకొస్తే దగ్గర వందలున్నా 'నాకు డబ్బులేదు శారదా, ఐదురూపాయలే ఉన్నాయి. నా సిగరెట్లకూ కాఫీలకూ కావాలి' అని మోసంచేస్తారు.

శేఖర్ : నోరుముయ్. నేను డబ్బుమీద నడిచాను. నేను పారేసినంత కూర మీ ఇంట్లో వండుగలకుకూడ వండుకుని ఎరుగరు.

శారద : అల్లా పారెయ్యబట్టే ఇల్లా తగలడింది.

శేఖర్ : శారదా, తలకుమించిన మాటలు మాట్లాడకు. కూటికి గుడ్డకూ లేనివాళ్ళ పిల్ల పైకూడా వెధవ అహంకారం.

శారద : పోనివ్వండి. ఎవరిగొప్పలు వాళ్ళవి. ఎవరి మర్యాదలు వాళ్ళవి. ఎన్ని భరించినా ఇంతే. చూడండి...ఒక్క చీరతో సంవత్సరంనుంచీ...ఇదే ఉతుక్కుని...ఇదే ఆరేసుకుని...ఇదీ పిగిలిపోతోంది. రెండే జాకెట్లు... మీకేం మహారాజులా తిరుగుతారు. ఎక్కడికైనా వెళ్ళాలంటే నాకు తలతీసినట్టు ఉంటూంది. అబ్బాయికి ఒక్క నిక్కరైనా లేదు.

శేఖర్ : విషం తెచ్చిస్తాను. వాడికింత పెట్టి నీవింతతాగు. పీడ వదులుతుంది. నేను మహారాజులా తిరుగుతున్నానా? ఈ లాల్చీతో ఇప్పటికి ఆరు నెలలబట్టి గడుపుతున్నాను. సిల్కులాల్చీలుతప్ప వేసి ఎరుగను. స్నేహితులమధ్యకు వెళ్ళాలంటే......

శారద : పోనివ్వండి. వెధవడబ్బుకోసం పోట్లాట. వెళ్ళి బియ్యం తీసుకురండి.

శేఖర్ : ఛీ. రోజూ ఈ బియ్యపు సంచీలు మొయ్యలేక నా దుంప తెగుతోంది. ఇవాల్టికి ఆ పక్కవాళ్ళింట్లో తీసుకుని ఇంత వండి పడేయ్.

శారద : ఔను మహారాజు బిడ్డలు. పాపం, ఏదీ మీ చెయ్యి చూపండి.

శేఖర్ : ఏం ?

శారద : [అతని చెయ్యి తన చేతిలోకి తీసుకుని] ఎఱ్ఱగులాబి మొగ్గలాఉంది. పాపం రోజూ ఈ సంచీలు మోసి కాయలు కాసింది. ఒక్కోసారి మిమ్మల్ని చూస్తే నాకు జాలేస్తుంది.

శేఖర్ : నిజంగా.......

శారద : మీకు నేనెంతచేస్తున్నా నన్ను నమ్మరు.

శేఖర్ : శారదా.

శారద : ఊఁ.

శేఖర్ : శారదా, బీచ్‌కి వెళదామా ?

శారద : బీచ్‌కా ? [చేదుగా నవ్వుతుంది]

శేఖర్ : [మత్తుగా] ఊఁ. మన డ్రైవరిని పిలవనా? మనిద్దరం ఒంటరిగా బీచ్‌కి కార్లో వెళ్ళి చాలారోజులైంది. ఇవాళ వెళదాం. ఆ వెన్నెలచూడు ఎలా ఉందో. నేను వెన్నెలనుచూచి ఎన్నాళ్ళయింది? మళ్ళీ ఇవాళ చూస్తున్నాను శారదా! బీచ్‌కి వెళదాం. సముద్రం ఒడ్డున కూచుని నీవు మెల్లని కంఠంతో ఒక చక్కని పాట పాడుతూంటే నీ ఒళ్ళో తలవాల్చి నిద్రిస్తూ, ఆ నిద్ర లోనే చనిపోతాను.

శారద : ఏమిటండీ, ఆ మాటలు.

[వెలుపల పెద్ద వికటాట్టహాసం వినిపిస్తుంది]

శేఖర్ : [ఉలికిపడి] శారదా? ఎవరానవ్వింది.

శారద : ఎవరో పిచ్చివాడు. రోజూ ఇటు అడుగో్టానికి వస్తుంటాడు. వాడై ఉంటాడు.

[లోవలకంఠం] అమ్మా మాదాకబళం తల్లీ! అమ్మా మాదాకబళం తల్లీ! అమ్మా మాదాకబళం తల్లీ.

[మళ్ళీ నవ్వు]

శేఖర్ : శారదా.

శారద : ఊఁ.

శేఖర్ : శారదా! బ్రతుకు చాలా భయంకరమైంది.

[తెర]

రెండవ రంగం

[మార్వాడీ సేట్ దుకాణం, పరుపులు, పాందాన్, గుమాస్తా లెక్కల్లో నిమగ్నుడై ఉంటాడు. మార్వాడీ కొంచెం గాభరాతో అటూ ఇటూ తిరుగుతూ ఉంటాడు. ఫోన్ తదితరవస్తువులు, పేపర్లు మొదలైనవి]

మార్వాడీ : అరె పంతుల్ మాది తేల్చావ్. మాదిముంచావ్? పగలూ రాస్తావ్. రాత్రీ రాస్తావ్. ఏక్ లెఖ్ఖా తేలదు. మాది ప్రాణ్ పైదిపైనుపై ఎగుర్తది. క్యా పంతుల్?

గుమాస్తా : కొంచెం ఓపికపట్టండి సేట్ సాబ్. పదినెల్ల దొంగ లెఖ్ఖలు పదిరోజుల్లో మాఫీచెయ్యాలంటే మానవమాత్రులసాధ్యమా సేట్ సాబ్?

మార్వాడీ: అరెపంతుల్. మీకేఁ? మాటల్ చెబుతావ్. మాకి పీకలమీద కూచున్నాడ్ మాకి మొగుడ్. అరె పంతుల్ మాకి భార్యకీ మేము ఒకడే మొగుడ్. మాకీ ఊరంతా మొగుడ్. ఇంకంటాక్సువాడు మాకీమొగుడ్. సేల్టాక్సువాడు మాకి మొగుడ్. పోలీస్ వాడ్ మాకి మొగుడ్. అరె పంతుల్ ఈ దునియాలో ఒకడికి ఒకడు

మొగుడ్. వాడికి వీడూ వీడికి వాడూ. వాడికి వీడికీ వీడూ వాడూ సబ్ దునియాకీ డబ్బ్యా మొగుడ్ పంతుల్. అరె వాడు మార్వాడీ వాడు దస్ హజార్ నూకి వెళ్ళిపోయాడ్. ఇంకటాక్సువాడు ఛీకల్పై కూచున్నాడ్. అరె పంతుల్. అరె రాం. రాం. సోడా పంతుల్. ఏక్ సోడా లావ్ పంతుల్. [పరుపుమీద కూలబడిపోతాడు. గుమస్తా లోపలికి వెళ్ళి ఒక సోడా తెచ్చి కొట్టిస్తాడు. సేట్ నోరు తెరుస్తాడు. గుమాస్తా నోట్లోపోస్తాడు)

మార్వాడీ : అరె రాం రాం రాం అరెపంతుల్ వాడు మార్వాడీ వాడికి ఏక్ టెలిగ్రామ్ లగావ్ పంతుల్.

గుమాస్తా : కొంచెం ఓపికపట్టండి సేట్ సాబ్.

మార్వాడీ : క్యాఓపిక పంతుల్. హమాకీ జేడీల్ తగుల్తాయి. [ఫోను మోగుతుంది. మార్వాడి బెదుర్తాడు.] అరె పంతుల్ దేక్ దేక్ పంతుల్. [గుమస్తా వెళ్ళి ఫోను ఎత్తి మాట్లాడుతాడు]

గుమాస్తా : ఓకమారా? నమస్తే. ఎప్పుడొచ్చారు?......... ఓహో...సేట్ జీనా...ఓ కులాసా.........మీరు ఇంకా రాలేదని కాస్త గాబరాలో ఉన్నారు...... వస్తున్నారా..........మంచిదండి.......ఓ...... సెలవు. [ఫోను పెట్టేస్తాడు.]

మార్వాడి : ఏమిటా పంతుల్ మాకీ మొగుడ్.

గుమాస్తా : ముగుడ్ కాదు సేట్ సాబ్. మాస్టర్జీ వచ్చాడు. కాపులో బయలు దేరి ఇక్కడికి వస్తున్నానని ఫోన్ చేశాడు.

మార్వాడీ : అరె మాస్టర్జీవచ్చాడ్. అరె జయరాం సీతారాం మాకీ ప్రాణ్ వచ్చింది పంతుల్. పంతుల్ సబ్ రాం దేవ్ దయ. మాకీ చేతులు ఏముందీ? సబ్ రాం దేవ్ దయ. వాడు సీదా ఉల్టాచేస్తాడ్. ఉల్టాసీదా చేస్తాడ్.

గుమాస్తా : నిజం సేట్‌జీ తమతో ఒక చిన్న మనవి......

మార్వాడీ : మనవి? క్యామనవి? అరె పంతుల్ పగలూ మనవి రాత్రీ మనవి? మాది ప్రాణాల్ తీస్తావ్.

గుమాస్తా : చిన్న మనవి సేట్‌జీ, ఈ శ్రావణ మాసం అమ్మాయికి వివాహం చేదామనుకుంటున్నాను. ఇప్పటికే ఈడు మీరిపోయింది. దాన్ని ఒక అయ్య చేతిలో పెడితే నా భారం తీరిపోతుంది నలభై సంవత్సరాలనుంచి మీ కొలువు చేస్తున్నాను. ఈ సందర్భంలో తమరు కొంచెం సహాయంచేస్తే జన్మజన్మాలకు......మీ.........

మార్వాడీ : అరెపంతుల్ చూస్తు చూస్తు ఏమీ మాట్లాడుతావ్ మాదీ దివాలాలో ఉంది. రాం దేవ్ దయ తప్పించాడ్. ఖజానా ఖాళీచేశాడ్. అరెపంతుల్ క్యాకర్నా భాయ్. మాది బేగం మేము ఒంటిపూటా కూడా తింటున్నాం. రాం. రాం.

గుమాస్తా : ఏమో తమ దయ.

మార్వాడీ : చూస్తాం ముందు మాకీ ఇంకంటాక్సు గొడవ తప్పించు [వెలుపలపిలుపు] సేట్ సాబ్ హైక్యాఅందర్.

మార్వాడీ : కోన్?

(ర జ ని ప్ర వే శ ం)

రజని : హల్లో సేట్ సాబ్. నమస్తే సేట్ సాబ్. ఆదాబర్జ్ గుడ్ మార్నింగ్. హౌ ఆర్ యూ సేట్ సాబ్. పంతులూ బాగున్నారా? అమ్మాయి పెళ్ళి ఏమయింది?

మార్వాడీ : అరె మాస్టర్జీ, ఆగయా, ఆగయాతుం. ఆయియే ఆయియే మాస్టర్జీ, యహాం బైటియే, తషరీఫ్ రఖియే.

రజని : అంతా కులాసా సేట్ సాబ్. భార్యాబిడ్డలూ అంతా బాగున్నారా? బిజినెస్ బాగా సాగుతోందా? ఇటీవల తిరుపతి యాత్ర చేశారని విన్నాను. బాలాజీ దర్శన్ సుఖంగా ఐందా సేట్ సాబ్. మీరు బాలాజీకి ఏమొక్కు కున్నారో చెప్పనా ?

మార్వాడీ : మాస్టర్జీ, జోస్యం చెబుతావ్ బోలో.

రజని : చెప్పనా పంతులూ [పంతులును చూస్తూ]

గుమస్తా : చెప్పండయ్యగారూ

రజని : గంటకో లక్ష బిజినెస్ హెచ్చాలనీ, ఇన్‌కంటాక్సు ఆఫీసును లెక్కలు నూసీ నూడనట్టు వెళ్ళిపోవాలనీ, బ్లాక్ మార్కెట్ అవిచ్ఛిన్నంగా సాగాలనీ ప్రపంచయుద్ధం త్వరలోవచ్చి, ధరలు పెరిగి, ఆహారసమస్య అధికమై ఖజానా నిండాలనీ, అందరూ నాశనమై మనంమాత్రం సుఖంగా ఉండాలనీ ఆస్తి భార్యపేర పెట్టి అప్పు ఎగ యాల్యలనీ అవునా సేట్ సాబ్.

మార్వాడీ : అరె మాస్టర్జీ చమత్కార్ చేస్తాన్. మాదీ దిల్ బ్యాట్రీ లైట్ వేసి చూసిచెప్పావ్ మాస్టర్జీ. క్యాబాత్

మాస్టర్జీ, దేస దేస్ తిరిగివచ్చావ్. అసలు దేస్‌మే సమాచార్ చెప్పో మాస్టర్జీ. మార్కెట్ బడాలో వుందా ? ఛోటాలో ఉందా ?

రజని : దేశానికేం బ్రహ్మాండంగా ఉంది సేట్‌సాబ్. ఉన్నవాళ్లు తింటున్నారు లేనివాళ్ళు చస్తున్నారు. గవర్నర్లు ఊళ్ళు తిరిగి రోడ్లుచూచి పోతున్నారు. మంత్రులు పరిపాలన మానివేసి తలఒక జత గాజులు తొడుక్కొని పార్లమెంటులో పచ్చీసాడుకొంటున్నారు. దేశానికేం సేట్‌జీ గ్రాండ్‌గా ఉంది.

మార్వాడి : అరె మాస్టర్జీ కమ్యూనిస్టు ఆగయ్యాడ్.

రజని : ఇంకా రాలేదు సేట్‌జీ. అవుదామనుకుంటున్నా. కమ్మంటారా ? వద్దంటారా ?

మార్వాడి : అరె మాస్టర్జీ వాడు మాకి బడా మొగుడ్. మీరూ వాడు ఏక్ అయితే మాదీ ప్రాణ్ పోతుంది.

రజని : దివానా. సేట్‌సాబ్. మీరు బ్రతికి ఉన్నంతకాలం కమ్యూనిస్టు అవుతానా చెప్పండి? అయితే మన పనులెల్లా సాగుతాయ్.

మార్వాడి : ఫిర్ మాస్టర్జీ దేశ్ సమాచార్ సీదా చెప్పో మాస్టర్జీ మాదీపని ఏంచేశావ్.

రజని : మనపని ఐపోయింది సేట్‌సాబ్.

మార్వాడి : [భయంతో] అరెమాదీపని ఐపోయింది.

రజని : ఐపోయింది అంటే ఐందని సేట్‌సాబ్.

మార్వాడి : ఐసాబోలో. మాస్టర్జీ వెళ్ళడం పని కాకపోవడం దునియాలో లేదు. నెపోలియన్ మాస్టర్జీ ముందు బలా

దూర్. మాస్టర్జీ వాడు ఇక్కడుంటున్నవాడు మాకి పీకల్ పై కూచున్నాడ్.

రజని : జాడాకీ ఐ సెత్, ఫోన్ హిమ్ నౌ. (రిసీవరు దగ్గరకెళ్ళి ఫోను తీసుకుంటాడు) ఎస్ ఐ. అం రజని స్పీకింగ్. హాల్లో 207 Please ఇన్కంటాక్స్ ఆఫీసర్. కాన్తా రావుగారా?.....ఎస్. నేను...చమన్‌లాల్ లేదూ ...ఏకి దుకాణంనుంచి మాట్లాడుతున్నాను...ఎస్ సిమెంటుకి దరఖాస్తు పెట్టారట...ఎస్...ఎస్...ఏడు వందల బస్తాలు...టూ మంత్స్...ఓకే...ఎస్... పంపుతా...థాంక్ యూ (పెట్టేస్తాడు) (మార్వాడీతో) మీరెవరు తాలూకని తెలియదు సేట్‌సాబ్. రెండు నెలల్లో అడిగింది ఇచ్చేశాడు. వాడు ఏదో ఫామిలీ డిఫికల్టీస్‌లో ఉన్నాట్ట. పాపం వాడి మొహాన ఓ పంద కొట్టండి.

మార్వాడీ : ఠీక్. ఇచ్చేద్దాం. మాస్టర్జీ? [గుమస్తాతో] అరె వంకటలాల్. వాడు ఇంకంటాక్సువాడికి ఒక కవుర్ మే పెట్టి ఒక సౌ రుపయా ఇచ్చేయ్.

రజని :— వందెందుకు? నేనిస్తాలెండి. పంతులూ ఆ వందఇలా ఇవ్వు. [గుమస్తా పెట్టె తెరచి ఓ వందరూపాయలనోటు రజనికిస్తాడు] [రజని దాన్ని తన పంట్లాం జేబులో పెట్టుకుంటాడు] [ఫోను మ్రోగుతుంది] [రజని వెళ్ళి రిసీవరు తీసుకుని మాట్లాడుతాడు]

రజని : హాలో. ఓ తమరా? చంద్రశేఖర్ రావుగారా? కులాసా? నిన్నే వచ్చానండి. ఏముంది విశేషాలు. ఎలా

ఉంది. ఆరోగ్యం. గవర్నర్ ఎప్పుడొస్తున్నాడు? ఓహో అమ్మాయి పెళ్ళినిశ్చయమైందా? Congratulations ఓ ఐసీ టెంత్ న ఫిక్స్ చేశారా? ఆల్ రైట్. ఓష్యూర్ పంపిస్తాను. ఆ దానికేంలెండి. ఉంటాను. థాంక్స్.

[రిసీవరు పెట్టేశాడు]

మార్వాడీ : కోన్ మాస్టర్జీ మాకీ మొగుడ్.

రజని : ఊ మీా మొగుడే.

మార్వాడీ : కోన్ మాస్టర్జీ.

రజని : డీ. యస్. పి. చంద్రశేఖరరావు.

మార్వాడీ : క్యా మాస్టర్జీ మాకీ బంధిఖానాలో తోస్తార్? జల్దీబోలో మాస్టర్జీ.

రజని : దివానా సేట్ సాబ్. అయ్యగారు బ్రతికిఉండగా నిన్నెవరయ్యా బంధిఖానాలో తోసేది? డోంట్ వర్రీ. ఏమీ లేదు. ఏదో తారీఖువాడికూతురు పెళ్ళట. ఆ అల్లుడి మొహాన పదివేలు పడేస్తేతప్ప వీడి కూతురు మెళ్ళో పుస్తె కట్టనంటున్నాట్ట. అందుకని మనల్ని ఒకపదివేలు అప్పడిగాడు.

మార్వాడీ : హాప్పో కావాలీ. మాకీ కాగితం వ్రాయాలి మాస్టర్జీ.

రజని : అరె దివానా సేట్ జీ. పోలీసువాళ్ళకిచ్చే డబ్బుకు ఉత్తరాలు పత్రాలూ ఉంటాయా? ఇచ్చెయ్యండి ఎందుకైనా మంచిది. ఇప్పుడే చెబుతున్నా. పట్రావయ్యా పంతులూ చెక్కుబుక్.

మార్వాడీ : అరె మాష్టర్జీ. దస్ హజార్. దస్ హజార్. మాదీ ప్రాణం ఎగుర్తదీ మాష్టర్జీ.

రజని : ఇస్తే మీ ప్రాణం ఎగుర్తుంది. ఇవ్వకపోతే మీ ప్రాణం వాడు ఎగురగొడుతాడు. ఏ బ్లాక్ మార్కెట్ కేసులోనో నొక్కేస్తాడు. సేట్ సాబ్ వాళ్ళ అవసరానికి మనం ఆదుకుంటే మన అవసరానికి వాళ్ళు ఆదుకుంటాను. [గుమస్తాదగ్గరినుండి చెక్కుబుక్కు తీసుకుని రాసి మార్వాడీ ముందుంచాడు] సంతకం చెయ్యండి.

మార్వాడీ : అరె రాం రాం మాష్టర్జీ.

రజని : క్విక్ సేట్ సాబ్. [మార్వాడీ సంతకంచేస్తాడు. రజని దాన్ని తన పంట్లాంజేబులో పెట్టుకుంటాడు.] [ఫోను మ్రోగుతుంది. మార్వాడీ బెదురుతాడు.]

మార్వాడీ : ఫిర్ ఫోన్. అరె రాం రాం ఈ రోజు మాది దివాలా రోజు మాష్టర్జీ.

రజని : డోంట్‌వర్రీ సేట్ సాబ్ ఆఖరుకు అంతా అనుకూలంగా పరిణమిస్తుంది.

[వెళ్ళి రిసీవరు తీసుకుంటాడు—మాట్లాడుతాడు]

హల్లో. ఓ నీవురా? ఎవరో అనుకుని మా సేట్ సాబ్ గాభరాఎత్తాడు. ఏరా? ఊఁ. నిన్ననే వచ్చారా? ఓ ఢిల్లీ వెళ్ళి. వాడు అంజినీలుగాడు కనుపించాడు. ఊఁ. ఎలాఉందిరా ఊళ్ళో? ఓ. ఎవరూ...వస్తున్నారా... ఎందుకూ? చందాలు కావాల్టనా? ఎంతటా? దేశంలో బెగ్గర్లుకాక ఈ బెగ్గర్లు ఎక్కడ బయలుదేరారు? ఓ.

ష్యూర్. సాయంత్రం పంపిస్తా. రైట్ థాంక్స్ ఉంటా
[ఫోను పెట్టేస్తాడు.]

మార్వాడీ : కోన్ మాస్టర్జీ మాది మొగుడ్.

రజని : నీ మొగుడు—నా మొగుడు కాదయ్యా. దేశానికంతటికీ మొగుడ్.

మార్వాడీ : దేశ్ కా మొగుడ్.

రజని : మన నాయకుడు లేడూ రంగనాయకులు వాడు.

మార్వాడీ : సబ్ జన్. నాయక్, నాయక్, అంటారు వాడు.

రజని : నాకే. గోలీలాడుకునే రోజులనుంచి నాకూ వాడికీ స్నేహం. బడికూడా ఎగ్గొట్టి బిరాటెంగుల కెళ్ళేవాడు; వెధవ. మొదట్లో పట్టి ఫూర్ ఫెలో లెండి. ప్రాథమిక విద్యతోనే విద్యకు స్వస్తిచెప్పి దేశసేవకు దిగాడు. కొన్నాళ్ళు బస్ కండక్టర్ పడ్డాడు. కొన్నాళ్ళు బ్లాకెట్ బుకింగ్ చేశాడు. తరువాత ఏదో ఉత్సవం జరుగుతుంటే దాంట్లోదూరి, కేకలేసి దెబ్బలుతిని అరెస్టయి జైలుకెళ్ళి తిరిగొచ్చి వేషంమార్చేసి, రాజకీయ బాధితుడై, పది మందిపేర పదిపర్మిట్లూ, పదెకరాల పచ్చటి మాగాణీ కొట్టేసి, ఓ లక్ష వెనకేసుకుని, కడుపులో చల్ల కదల కుండా కూచున్నాడు, నసీబ్ సేట్ సాబ్. అంతా నసీబ్.

మార్వాడీ : నాయక్ మీకీ దోస్త్?

రజని : ఊఁ. మాకు బడా దోస్త్ వాడు. ఒకే జామచెట్టెక్కి దొంగతనంచేశాం. ఒకే మంచంలో పడుకున్నాం. ఒకే కంచంలో తిన్నాం.

మార్వాడీ : నాయక్ కూ ఏమి కావాలంటావ్.

రజని : వాడు డైరెక్టుగా తమర్ని అడుగలేక నాద్వారా మిమ్మల్ని ఈ చిన్నసహాయం అర్థిస్తున్నాడు. ఈ ఊరికి ఎవరో ఒక పెద్దలీడర్ వస్తాట్ట. పెద్ద ఫంక్షన్ ఏర్పాటు చేస్తున్నాడట. వాటికీ పర్స్ ప్రజెంట్ చెయ్యాలట.

మార్వాడీ : చేసుకోమను.

రజని : తమరిపేర ఒక వెయ్యి చందా ఇప్పించమని...

మార్వాడీ : అరె రాంరాం క్యా మూస్టరి. ప్రతివెధవ మమ్మల్ని చందా అడుగుతాడ్. వాడి దిమాక్ ఖరాబ్ అయింది మూస్టరి.

రజని : వెధవకాడు సేట్ సాబ్. లీడర్ లీడర్. కొందరు లీడర్లు కూడా మనక్రింద ఉండాలి సేట్ సాబ్. ఈ రోజుల్లో చాలా అవసరం. వాటికో వెయ్యి పారెయ్యండి. పంతులు ఆ చెక్ బుక్ ఇలా ఇవ్వు.

మాస్టరి : అరె. రాం రాం. ఈ దిన్ మాకీ దివాలా దిన్ మూస్టరి.

రజని : డోంట్ వరీ సేట్ సాబ్. ఆఖరుకు అంతా అనుకూలం అవుతుంది. (గుమస్తా చెక్ బుక్ ఇస్తాడు. రజని దాని మీద రాసి, మార్వాడీ ముందుంచుతాడు)

రజని : సంతకం పెట్టండి.

మార్వాడీ : అరె రాం రాం,

రజని : క్వీక్ సేట్ సాబ్ (మార్వాడీ సంతకం చేస్తాడు. రజని. దాన్ని తన జేబులో పెట్టుకుంటాడు.) సేట్ సాబ్, డోంట్ వరీ, మనకో పదివేలు పోతే నష్టకేం? వది లక్షలొస్తాయి. మంది రాజా జాతకం, సేట్ సాబ్.

మనం పట్టి పట్టామంటే బంగారమై ఊరుకుంటుంది. డబ్బునుకూడా డబ్బుతోనే కొనాలి సేట్ సాబ్. అదీ ఎకనామిక్స్.

మార్వాడీ : ఠీక్ బాత్ మాస్టర్జీ, మాస్టర్జీ లండన్ మే పుట్టాల్సింది. చర్చిల్ గిర్చిల్ ఉల్టాచేసేవాడ్. మాస్టర్జీ అసలీ బాత్ చెప్పు మాస్టర్జీ. మంది బడాప్లాన్ ఏమిచేశావ్ కలకత్తా పని ఏమీూ ఐంది ?

రజని : ఓ. బ్రహ్మాండంగా ప్లాన్ వేశాం. (గుమాస్తాతో పంతులూ పొద్దెక్కింది ఇహా ఇంటి కెళ్ళుదూ)

గుమస్తా : చిత్తం చిత్తం.

మార్వాడీ : ఆరె పంతుల్. ఘర్ చెలో.

గుమాస్తా : చిత్తం చిత్తం (ఖాతా పుస్తకంతో లేస్తాడు). చిన్న మనవి......

మార్వా :– క్యా మనవి ?

రజని : చెప్ప నివ్వండి.

గుమస్తా :– రేపు పండగ కదండి. జీతం తాలూకు ఒక్క పది రూపాయలు పడేయిస్తే...పిల్లలు బట్టలకు మరీ దుంప తెంచుతున్నారు.

మార్వాడీ : అరె పంతుల్. మీూకీ పండుగ. మాకీ దండుగ. మూడునెల్ల జీతం ముందే వాడావ్.

గుమస్తా : చిత్తం చిత్తం దమ దయ, (పోవడాని సిద్ధమౌతాడు)

రజని : ఉండవయ్యా.

మార్వాడీ : క్యా మాస్టర్జీ.

రజని : పండుక్కు పదేం చాల్తాయి. ఓ యీ యాభై తీసుకో. (మార్వాడీతో) ఇవ్వండి సేట్‌సాబ్ వద్దో పెద్ద బ్రాహ్మడు. బోలెడంత సంసారం.

మార్వాడీ: అచ్ఛా లేవ్. లేవ్ పంతుల్జి. (గుమాస్తా కుడబ్బిస్తాడు)

గుమాస్తా : నస్తానయ్యా (రజనికి నమస్కారంచేసి వెడతాడు)

రజని : సేట్‌సాబ్. ఒకరికి మనం పెడుతూవుంటే మనకు వస్తూ ఉంటుంది. వెధవ – వెధవడబ్బును మనంచేశాంగాని అది మనల్ని చేసిందా ? సేట్‌సాబ్. డోన్ట్ వరీ. మనకు పదివేలు పోయినాయంటే పది లక్షలు వచ్చా యన్నమాట.

మార్వాడీ : అరె మాస్టర్జీ అంతా వుల్టాబాత్. సీదా ఉల్టా చేస్తాడ్. ఉల్టాసీదా చేస్తాడ్. మాస్టర్జీ అసలీబాత్ చెప్పా.

రజని : అసలీ బాత్ చెప్పనా ? అంతా మనకు అనుకూల మయింది సేట్‌సాబ్. ఆ కలకత్తాలో ఆ ఇంజనీయర్ గాడిని పట్టుకునేసరికి నా తలప్రాణం తోక్కొచ్చింది. మిసెస్ వాడిదగ్గరుంది. వాడికి లక్షమాటలు చెప్పి, లక్ష ఆశలు చూపి పట్టుకొచ్చాను సేట్‌సాబ్. మీరు చాలా జాగర్తగా ఉండాలిసుమా. వసంతా పూర్తిగా ముగిసేవరకు ఎక్కడైనా పొరపాటంటే...

మార్వాడీ : అరె క్యా బాత్ మాస్టర్జీ మాకీ పీకల్. తెగినా మాట మాటే. ఐతే ఆ యింజనీయర్ సాబ్‌కు పట్టు కొచ్చావ్,

రజని : ష్యూర్. పిలువనా ? ఇక్కడికే వట్టుకొచ్చాం. మన విజిటింగ్ రూంలో కూచున్నాడు.

మార్వాడీ : అరె. ఇంజనీయర్ ఆగయా ? అచ్ఛా. అచ్ఛా. అందర్ రమ్మను. జర అందర్ బులావ్ మాస్టర్జీ.

(బిగ్గరగా సుధాకర్ సాబ్)

రజని : (బిగ్గరగా) ప్లీజ్ కమిన్ మిష్టర్. (శేఖర్ ప్రవేశిస్తాడు. నూటులో వుంటాడు)

రజని : మీట్ మిష్టర్ చమన్‌లాల్ నూదీరాం కరంచంద్ సేట్. ది గ్రేట్ జ్యూయలర్ మాగ్నెట్ ఆఫ్ అవర్ కంట్రీ.

శేఖర్ : నమస్తే సేటుసాబ్. (మార్వాడీ, శేఖరూ ఒకరొకరు షేక్‌హాండ్ చేసుకుంటారు.)

మార్వాడీ : నమస్తే నమస్తే. ఆయియే ఆయియే ఇంజనీయర్ సాబ్. తమరీఫ్ రఖియే. మీకిపేరు బడాబడా విన్నాం మీకికోసం మాకి కండ్లు కాయల్ కాచి పూవుల్ పూచింది. దిల్ తప్‌తప్ కొట్టుకొంటూ వుండాది. (లోపలికి తిరిగి) అరె మహారాజ్ జర షర్బత్ లావ్. (షర్బతు తేబడుతుంది. మార్వాడీ షర్బతును శేఖరుకూ రజనికీ యిస్తాడు)

మార్వాడీ : చాలా తండా షర్బత్. లీజియే ఇంజనీయర్ సాబ్. (శేఖరు గ్లాసు తీసుకొని తాగుతాడు)

మార్వాడీ : తుమ్హారి నామ్ క్యా ఇంజనియర్ సాబ్.

రజని : బదరీ నిశాల్ సుధాకర్ బరోడీకర్ సేట్ సాబ్. మన ఇంజనియర్ సాబ్ ఏమంటున్నారు అర్థమౌతుందా.

సొల్యూటన్. ఐన్‌స్టీన్ లకు మించిన బుర్ర. అమెరికా, స్విట్జర్లాండు, ఇటలీ, ఇంగ్లండ్ మొదలయిన గ్రేట్ వెస్టరను కంట్రీస్ తిరిగి స్పెషల్ స్టడీస్ చేసి వచ్చారు. పదహారు సంవత్సరాలు పగలూ రాత్రి పరిశ్రమించి [నవ్వుతూ] మన మిషన్ కనిపెట్టారు.

మార్వాడీ : అచ్ఛా. అచ్ఛా మిషన్ తెయ్యార్. జర చూపించండి ఇంజనీరుసాబ్.

రజని : అరె దివానా సేట్‌జీ. మిషన్ అంటే చంటిపిల్లా డను కున్నావా? చంకలో పెట్టుకుని ఊరంతా తిరగటానికి మన కంపెనీ బంగళాలో అందరు గ్రౌండ్ హౌసులో దాపించాం. సేట్‌సాబ్ ఇగేం మజా.

మార్వాడీ : అచ్ఛా. అచ్ఛా.

రజని : ఇంజనీయనుసాబ్. మన సేట్‌సాబ్‌కు మనమిషన్ ఎలా పనిచేస్తుందో, స్లయిట్‌గా ఎక్స్‌ప్లైన్ చెయ్యండి.

శేఖర్ : ఓ. కె. [చుట్టూ చూచి] చుట్టూ ఎవరు లేరుకదా గోడకు చెవులుంటాయి.

మార్వాడీ : తలుపుల్ బంద్ చేసి వస్తా? [పోయి తలుపేసి వస్తాడు] అచ్ఛా చెప్‌కోండి ఇంజనీర్‌సాబ్.

రజని : జాగ్రత్తగా వినండి సేట్‌సాబ్.

శేఖర్ : సేట్‌సాబ్. ఇది చాలా విచిత్రమైన మిషన్. దీనిపేరు కామధేను మిషన్. పదహారు సంవత్సరాలు ఈ మిషన్ ఫార్ములాకోసం అహర్నిశలు తపస్సుచేశాను. చదివిన పుస్తకం చదవకుండా చదివాను. ప్రపంచంలో అన్ని దేశాలు తిరిగి, అన్ని లైబ్రరీలు తిరిగేశాను. ఎంతకు

తట్టిందిగాదు. ఛీ అనిపించింది. జీవితముమీద విసుగెత్తింది. ఈ శ్రమంతా వృథా అనిపించింది. ఆత్మహత్య చేసుకుందామని అమావాస్య అర్ధరాత్రి సముద్రము ఒడ్డుకెళ్ళాను. అటో ఇటో తేలాలి ఈ మిషన్ కనిపెట్టి ప్రపంచమేధావుల్లో మన పేరు స్థిరంగా నిలిచిపోవడమో లేక ఈ పాడు ప్రాణం ఫైసల్ కావడమో? ఈ నిశ్చయంతో సముద్రంలో అడుగుపెట్టాను. అల మీద అల ముంచేస్తోంది. ఇహ కాళ్ళాడటం లేదు. చివరకు సడెన్...మెరుపల్లే తట్టింది. న్యూటన్‌కూ అంతేనట. వెయ్యేనుగుల బలంతో మళ్ళీ లోకంలోకి వచ్చా. ప్రపంచాన్ని జయించాను సేట్‌సాబ్. ప్రపంచాన్ని జయించాను.

మార్వాడీ : అరె రాం రాం.

రజని : కొంచెం షర్బత్ తీసుకోండీ సేట్‌సాబ్.

శేఖర్ : వినండి సేట్‌సాబ్. మన మిషను పేరు, ది గ్రేట్ కామధేను ప్లాంట్. ప్రపంచాన్ని డబ్బు పరిపాలిస్తూంది. డబ్బే మన కోరికలు తీరడానికి మూలసాధనం. ఈ మిషనుతో డబ్బునే పాలిస్తాం. అందుకని మన మిషను కు ది గ్రేట్ కామధేను ప్లాంట్ అని నామకరణం చేశాం. మరచా సేట్‌సాబ్ మన మిషను ఆపరేషను చెబుతా వినండి.

మార్వాడీ : అచ్ఛా. అచ్ఛా.

రజని : గో ఆన్ మిష్టర్ సుధాకర్.

శేఖర్ : మన మిషనుకు 5 అరలుంటాయి. 5 అరల్లో 5 పోత లుంటాయి. 5 అరలకూ 5 వాల్వులుంటాయి. 5 వాల్వులకూ 5 తలుపులుంటాయి.

మార్వాడీ : అచ్ఛా.

శేఖర్ : ఒక రూపాయి నోటు తీసుకుంటాం. మిషనులో పెట్టి లివరు స్విచ్ వేస్తాం. రెండో అరకు చేరేసరికి రెండు రూపాయలనోటుగా మారిపోతుంది. మూడో అర చేరగానే 5 రూపాయలనోటుగా మారుతుంది నాలుగో అరలో పదిరూపాయలనోటుగా మారుతుంది అయిదో అరలో నంద. హండ్రెడ్ రుపీస్ నోటుగా మారిపోతుంది. ఏ నోటు కావాలంటే ఆ అరలో స్విచ్ ఆన్ చేసి, ఆ నోటు తీసుకుంటాం.

మార్వాడీ : అరె క్యా క్యా సబ్.

శేఖర్ : సబ్ మన అండర్ గ్రౌండ్ డెన్ కు రండి. మీ స్వంత కళ్ళతో స్వంతంగా చూడొచ్చు.

మార్వాడీ : అచ్ఛా. అచ్ఛా. రేపూవస్తాం మాస్టర్జీ. క్యా సా ఇంజనీర్ సాబ్ ను పట్టుకొచ్చావ్. మాకూ సాక్షాత్ లక్ష్మి తెచ్చావ్.

రజని : [అర్థమైందా సేట్ సాబ్] ఈ మిషన్ మనదగ్గరుంటే అమెరికానైనా కొనేయవచ్చు. ఆటంబాంబైనా హాంఫట్టుగా చల్లారుతుంది సేట్ సాబ్ ప్రపంచ చరిత్రలో ఇంతవరకు కనివిని ఎరుగని మిషన్ ఇది. మన కంపెనీకి ప్రపంచ కంపెనీల ప్రాస్పెక్టస్ లన్నీ స్టడీ చేసి, అన్నిటికీ మించిన బ్రహ్మాండమైన ప్రాస్పెక్టస్ తయారుచేశాం.

250 క్లాజులు రాశాం. యిక పుట్టిన్న మనిషి మళ్ళీ బయటికి వెళ్ళడు సేట్ సాబ్. డబ్బుతో మనుషులను సర్కసు చేయిస్తాం రూపాయి మెంబర్‌కు మెంబరుషిప్ కట్టిన వారంలో 72 రెట్లు హెచ్చు ఇస్తాం. అందులోకి మన కంపెనీలో ఫిక్స్‌డ్ డిపాజిట్ మీద ఉంటుంది. చదవండి సేట్ సాబ్ ప్రాస్పెక్టస్. (పుస్తకం ఇస్తాడు) మనుషులు అహర్నిశలూ లక్షల కానుకలతో మన కంపెనీచుట్టు ప్రదక్షిణం చెయ్యాలి సేట్ సాబ్.

మార్వాడీ : అరె గవర్నమెంటువాడ్ మీకీ ప్రాస్పెక్టస్ రిజిష్టరు చేశాడ్.

రజని : వాడు ఇట్లాంటివే రిజిష్టరుచేస్తాడు సేట్ సాబ్. మన కంపెనీల్లాంటివి అమెరికా, ఇంగ్లాండు, ఫ్రాన్సు ఇటలీ ల్లాంటి ఫార్వర్డు కంట్రీస్ లన్నిటిలో ఉన్నాయని ఆ ఉదాహరణలిస్తూ ముందే ఒక చిన్న ఉపోద్ఘాతము రాశాను చూడండి. మన కంపెనీకి డిగ్రేట్ ఇండియన్ మ్యూచ్యువల్ ఏడ్ కంపెనీ లిమిటెడ్ అని నామకరణం చేశాం. ఎందుకైనా మంచిదని మిమ్మల్ని మేనేజింగ్ డైరెక్టరుగా వేయించాం.

మార్వాడీ : మాకీ బేడీల్.

రజని : డోన్ట్ వరీ సేట్ సాబ్. సంఘాన్నే మనం బంగారు సంకెళ్ళతో బంధిస్తుంటే మనకెవరండీ సంకెళ్ళు వేసేది.

మార్వాడీ :- అచ్ఛా. అచ్ఛా.

రజని :- దివాలీకి బ్రహ్మాండంగా మనకంపెనీకి ప్రారంభోత్సవం చేదాం. అవసరమైతే ప్రీమియర్‌నే ప్రెసిడెంటుగా పిలి

పిస్తాను ఈలోగా మిమను కంప్లీటు అవుతుంది. ఒక లివర్ తరుగుబడితే అమెరికాకు ప్రాశాంగ వస్తుంది. సేట్‌సాబ్ మన ఇంజనీరుసాబుకు ముందు ఒక పదివేలు అడ్వాన్సు ఇప్పించండి. కొన్ని లివర్లు, కొన్ని నట్లు, బోల్టులు, బాల్ బేరింగులూ, అవీ ఇవీ తెప్పించాలి. పైగా ఆయన మొంటేస్తున్నాడు.

మార్వాడీ : దస్ హజార్.

రజని : మరి ఊరికే ఉల్ఫాగా కాజేద్దామనుకున్నారా డబ్బు?

మార్వాడీ : అరె మాష్టర్జీ ముందు మాకీ మిషను చూపుజీ.

రజని : రేపువచ్చి మీరు చూసుకోండి కావాలంటే నా రెండు కళ్ళు కూడా అప్పిస్తాను.

మార్వాడీ : నో బాత్ నై మాష్టర్జీ. మా దగ్గర రొఖ్ఖం అయిపోయిండి. బంగార్ డౌన్ అయింది.

రజని : లోపలికెళ్ళి అమ్మగార్నడిగి పట్రాండి సేట్‌సాబ్. మీ దగ్గర లేకపోయినా ఆమె దగ్గరుంటుంది.

మార్వాడీ : అరె. హోడదీ దాసదగ్గర ఏమీ ఉంటుంది. గాజుల్ ఉంటాయ్. చీరల్ ఉంటాయి.

రజని : లేకపోతే చెక్ రాయండి సేట్‌సాబ్. బ్యాంకిలో మేమే తీసుకుంటాం.

మార్వాడీ : అరె మాష్టర్జీ. ఈరోజు ఇప్పటికే 15 హజార్ ఖర్చయింది.

రజని : ముందు ఒక వెయ్యిరూపాయలు ఇంజనీర్ సాబ్‌కు ఇప్పించండి. సేట్‌సాబ్ లేకపోతే లేదని చెప్పండి ఈ సాయంత్రం మేల్‌లో పంపేస్తా.

మార్వాడీ : అరె మాస్టర్జీ జర ఆగు తేస్తాం

రజని : అమ్మగార్నడగండి ఆమె దగ్గర రెడీక్యాష్ వుంటుంది.
[మార్వాడి పోతాడు] [శేఖర్తో] గ్రాండ్ బ్రదర్
వదీ ఒక్క పేక్ హాండ్ పడెయ్.

శేఖర్ : [ఇస్తూ] నాకు మహా గాభరాగా వుంది రజని.

రజని : డోన్ట్ వర్రీ. మహాగ్రాండ్గా ఆడేసావు డ్రామా.
నిజంగా నీకింత ధైర్యముందనుకోలేదు. కాలం కలిసొస్తే
అంతేనోయ్. దారం దాంగ కింద దాంగ దారం క్రింద
చలామణి అయిపోతాడు. డోన్ట్ వర్రీ.

శేఖర్ : ఏమో మిస్టర్ రజనీ నాకుమాత్రం......

రజని : గాభరా తగ్గునా. ముందు డబ్బుతీసుకొని పుస్తకాలు
కొనక అప్పులు తీర్చెయ్.

మార్వాడి : (వస్తాడు) ఫీ లేవ్ ఇంజనియర్ సాబ్. ప్రస్తుతం
రెడీక్యాష్ లేదు. ఈ హజార్ లేవ్. కల్ బాకీ రొఖ్ఖం
వంపిస్తాం.

శేఖర్ : థ్యాంక్యూ (జేబులో పెట్టుకుంటాడు)

రజని : పోనీ చెక్ ఇవ్వండి సేట్సాబ్ మరెక్కడయినా
మార్చుకుంటాం.

మార్వాడీ : అరె మాస్టర్జీ, బాకీ రొఖ్ఖం కల్ ఇచ్చేస్తాం.

రజని : ఏం మామీద నమ్మకంలేదా సేట్సాబ్. మీ డబ్బు
తీసుకుని దేశాలమీద పోతామనుకున్నారా ?

శేఖర్ : మాస్టర్జీ ఐ షల్ గెట్ ఎలాంగ్.

మార్వాడీ : వో బాత్ నై మాస్టర్జీ. నీవు కలకత్తా పోయావ్.
దస్ హజార్ ఖర్చుఅయింది. సోనా డౌన్లో ఉంది.

స్పెక్యులేషన్ బంద్ అయింది. సబ్ మార్కెట్ నిద్ర పోతూఉండాది. మాస్టర్జి మీకీ అప్పుడు దస్ హజార్. ఈ దివాలా రోజూ వచ్చేస్ హజార్ మాస్టర్జీ. మందీ పని మట్టిఅయింది.

రజని : సేట్ సాబ్ మీకు పట్టువిడుపూ తెలీదు. ఈ మాస్టర్జీ తలుచుకున్నాడంటే ఇన్నాళ్ళూ నిద్రపోతున్న మార్కెట్టును ఇవాళ లేపిస్తాడు.

మార్వాడీ : క్యా మాస్టర్జీ మార్కెట్ లేస్తదీ.

రజని : లెమ్మంటే లేస్తది లేపించనా?

మార్వాడీ : అరె మాస్టర్జీ బంగార్ సోనా అయిందీ.

రజని : జంప్ ఇస్తుంది. క్షణంలో లక్షలు.

మార్వాడీ : మాస్టర్జీ...

రజని : లక్షలు, లక్షలు సేట్ సాబ్.

మార్వాడీ : సచ్.

రజని : సేట్ సాబ్ మార్కెట్టు లేపిస్తాను ఏమిస్తారు ?

మార్వాడీ : అరె మాస్టర్జీ, మార్కెట్ లేవాలి మాకీ హాఫ్, మీకీ హాఫ్.

రజని : మాటంటే మాటే సేట్ సాబ్ ? క్షణంలో లక్షలు, కోట్లు, మిలియన్లు. జాగ్రత్త సేట్ సాబ్.

మార్వాడీ : అరె మాస్టర్జీ మాకీ పెట్టి మీరూ తింటే కాదంటామా? క్యా బాత్.

రజని : బాలాజీమీద ప్రమాణం చెయ్యి.

మార్వాడీ : బాలాజీపై ప్రమాణ్.

రజని : అచ్ఛా. (ఫోనుదగ్గరకు పోతాడు.)

హలో ! 402 **Bullion Market Please** మాస్టర్జీ బాత్ కర్ రహాహూం. అచ్ఛా. సోనా **Opening please?** అచ్ఛా 95 — 1,000 **Tolas,** నై నై 5,000 **Tolas, Listen please** 10,000 **Tolas, Phone No.** 2833 **Chaman La'es Jewellery Mart** అచ్ఛా. దస్ మినిట్ బంద్ మే బాత్ కరో! (ఫోను పెట్టేస్తాడు.)

మార్వాడి : మాస్టర్జీ మాకీ ఇది ఆఖరీరోజు దునియా మొత్తం కొనేస్తాం.

రజని : (ఫోను దగ్గరనుంచి వస్తూ) ఇవ్వాళ భూమిని కొనండి రేపు ఆకాశాన్ని కొనండి సేట్ సాబ్.

మార్వాడి : మార్కెట్ డౌన్ కొడితే మాకీ వట్టికొట్టి క్రిష్ణామే మునిగిపోతాం.

రజని : సేట్ సాబ్. పదినిమిషాల్లో మనం ప్రపంచానికి డిక్టేటర్ కాబోతున్నాం. సేట్ సాబ్ జాగ్రత్తగా ఉండండి. మీ పేరుమీద ఆడాను. పదినిమిషాలు పదిలక్షలు సేట్ సాబ్. అయిదులక్షలు నావి. మాటతప్పితే మళ్ళీ...

మార్వాడి : అరే భాయి. మాకి ఎందుకు మాట తప్పుతాం. హరిశ్చంద్రుడ్ మాముందు బలాదూర్.

రజని : డబ్బు సేట్ సాబ్ డబ్బు. డబ్బుకూ, ఆడదానికీ, కీర్తికీ లొంగని వెధవ హిస్టరీలో లేడు. (ఫోన్ మ్రోగుతుంది. రజని, మార్వాడి ఒకరికొకరు ముందు తీసుకోవాలని కీచులాడుకుని రజనే తీసుకుంటాడు.)

రజని : క్యా బోలో క్లోజింగ్ 150 అచ్ఛా దేవ్ బోలో ఖరీద్ కర్ దేవ్ అచ్ఛా. (రిసీవరు పెట్టేస్తాడు.)

మార్వాడి :- అరె క్యా మాస్టర్జీ. క్యా క్లోజింగ్ 150 మాకీ కోటీశ్వర్ అయ్యాం,

రజని : జీ.

మార్వాడి : సచ్.

రజని : సచ్.

మార్వాడి : మేమూ కోటీశ్వర్. అరె మహారాజ్ మేమూ కోటీశ్వర్. భగవాన్ మేమూ కోటీశ్వర్. బాలాజీకి బ్రహ్మోత్సవం చేయిస్తాం. మేమూ కోటీశ్వర్. హాహా హాహాహా. (పెద్దగా నవ్వుతాడు) (కుర్చీలో కూలబడ తాడు. నవ్వు ఆగిపోతుంది) అరె భగవాన్. మాకీ తన్ని బ్రతికిఉంటే ఎంతా ఖుష్ అయ్యేది? అరె భగ వాన్ (ఏడుస్తాడు)

రజని : (షర్బత్ గ్లాసు ఇస్తూ, సేట్‌సాబ్ కొంచెం షర్బతు పుచ్చుకోండి. చల్లబడుతుంది హిస్టీరియా.

మార్వాడి : అచ్ఛా. అచ్ఛా. (తాగుతాడు) (కొంచెము నిశ్శబ్దం.)

రజని : ఇపు డెల్లావుంది?

మార్వాడి : జర ఠండా ఐయింది.

రజని : కొంచెం సిగరెట్ కాల్చండి. (సిగరెట్ నోట్లో పెట్టి వెలిగిస్తాడు.)

మార్వాడి : ఏక్ బడా జ్వర్ వచ్చినట్టుంది.

రజని : డబ్బొస్తే మరి జ్వరంరాదూ? అన్ని జ్వరాల్లోకి డబ్బు జ్వరం పెద్దదికదూ? సేట్‌సాబ్ ఇప్పుడు మీకు ప్రపం చము ఎల్లా కనిపిస్తుంది?

మార్వాడీ : అరె, మాష్టర్జీ మాకీ దునియా ఉల్టా కొట్టినట్టు కనుపిస్తూ ఉండాది. మనిషి తలతో నడుస్తున్నాడ్ మసకా మసకాలో ఉండాది దునియా. అరె మాస్టర్జి ఇపుడు టైం ఎంతాఐంది.

రజని : ఆరుగంటలైంది.

మార్వాడీ: పగలా రాత్రా ?

రజని : (సిగరెట్ టిన్ చూపుతూ) సేట్‌సాబ్ ఇదేమిటి ?

మార్వాడీ : ఏంటి ?

రజని : ఇదేమిటి చెప్పండి ?

మార్వాడి : గడియార్.

రజని : ఇది గడియారమా ? (మారురూపాయల నోటు తీసి చూపుతూ) ఇదేమిటి ?

మార్వాడీ : ఇది రుపయా. సౌ రుపయా.

రజని : సేట్‌సాబ్. తమరికి అన్నిజ్ఞానాలూ నశించినా డబ్బు జ్ఞానం నశించదేం ? నీవు చచ్చినా నీ చితికింద రూపాయలు టంగిన్ మోగిస్తే టఫీమని లేచికూచ్చుంటావ్. సేట్‌సాబ్ ఇది నోటుకాదు కుక్కపిల్ల.

మార్వాడి : క్యా మమ్మల్ని బేవకూఫ్ చేస్తావ్. ఇది నోట్.

రజని : అచ్ఛా ఒప్పుకున్నాం. సేట్‌సాబ్ మా భాగం మా కిప్పించండి వెడతాం.

మార్వాడి : క్యా భాగం?

రజని : ఫిఫ్టి ఫిఫ్టి అని మాటిచ్చారుకదూ సేట్‌సాబ్.

మార్వాడి : క్యా మాటా ?

రజని : స్పెక్యులేషన్‌లో మాట. డబ్బుతో చదరంగం ఆడాం. భాగం యిస్తామన్నారు.

మార్వాడి : క్యా స్పెక్యులేషన్? ఎప్పుడూ ఆడాం.

రజని : సేట్‌సాబ్ వేషాలు చాలించి మా డబ్బు మాకు పారెయ్యండి.

మార్వాడి : ఏంటీ మాస్టర్జీ సబ్ ఝూటా బాత్ చెబుతావ్ మీకీ మేం భాగం ఇస్తామన్నాం.

రజని : అనలా?

మార్వాడి : ఈ జిందగీమే అనలా?

రజని : సేట్‌సాబ్.

మార్వాడి : క్యా బెదిరిస్తావ్? స్టేషన్‌కీ ఫోను చేస్తాం.

రజని : సేట్‌సాబ్ మాట తప్పుతున్నారు.

మార్వాడి : అరె చుప్‌రహో మాస్టర్జీ.

రజని : అచ్ఛా. దివానా సేట్‌జీ నా కెందుకు భాగం? సన్యాసి ముండాకొడుకును. పెళ్ళామా? పిల్లలా? ఊరికినే గమ్మత్తుకన్నాను. అంతా మీరేతీసుకోండి సేట్‌సాబ్.

మార్వాడి : వైసాబోలో మాస్టర్జీ. మాస్టర్జీ అచ్ఛా ఆద్మీ.

రజని : డబ్బడిగితే లుచ్ఛాఆద్మీ. వద్దంటే అచ్ఛా ఆద్మీ. అంతే సేట్‌సాబ్. మనం కోటీశ్వరులమైనట్టు ఎవరితో చెప్పకండి. పాత అప్పులవాళ్ళందరూ ముసురుతారు.

మార్వాడి : మాకీ పీకల్‌పోయినా చెప్పం. నీవు చెబుతావ్ మాస్టర్జీ. నీకీ ఒక వెయ్యి యిస్తాం.

రజని : వెయ్యొవద్దు, పొయ్యొవద్దు. సేట్ జీ నేనెందుకు చెబుతాను. ఎందుకైనా మంచిది. ఊళ్ళో పెద్దలందరికీ ఓ చిన్న పార్టీ పడేద్దాం.

మార్వాడీ : అచ్ఛా. కల్ మన బంగళాలో ఏర్పాట్ చెయ్. మిమన్ భీ తనికీ చేస్తాం.

రజని : అచ్ఛా. సేట్‌సాబ్ రేపు సాయంత్రం 5 గంటలకు మన బంగళాలో పార్టీ. కారు పంపుతాను రండి. వస్తారుకదూ? నమస్తే.

[రజని లోనికి వెడతాడు]

మార్వాడీ : అచ్ఛా తప్పకవస్తాం అచ్ఛా. మేము కోటీశ్వర్. హాహాహాహాహాహా............

[తెర]

మూడవరంగం

[గ్రాండ్ ఇండియన్ కంపెనీ ఆఫీస్, జంతర్ ఈజ్
ప్లేయింగ్ కార్డ్సు విత్ హింసెల్ఫ్]

మంతర్ : [ప్రవేశిస్తూ] గుడ్‌మార్నింగ్ మిష్టర్ జంతర్

జంతర్ : వెరీ బేడ్ మార్నింగ్ మిష్టర్ మంతర్.

మంతర్ : అదేమిట్రా? ఇదేనా మర్యాద? నేను గుడ్ మార్నింగ్ అంటే నువ్వు బేడ్ మార్నింగ్ అంటావ్?

జంతర్ : పొద్దున్నే నీ ముఖం చూస్తే బేడ్ మార్నింగ్ కాక గుడ్‌మార్నింగెట్లా అవుతుంది?

మంతర్ : నా మొఖానికేమోయ్ మొహారిల్లాగుంటే? నా మొహంలాంటి మొహం తనఖాతాలో ఎన్నడూ చూడలేదని రంగమ్మ సర్టిఫికెటు ఇచ్చింది.

జంతర్ : రంగమ్మ ఎవర్రా మిష్టర్ మంతర్.

మంతర్ : రంగమ్మనే ఎరుగవు? మన మాష్టర్ గురువుగారి ప్రయివేటు ప్రేయసి.

జంతర్ : సరేగాని ఊళ్ళో విశేషాలేమిటోయ్.

మంతర్ : ఏమున్నాయ్ అన్నీ బాగానే వున్నాయిగాని మన జేబులు మాత్రం ఖాళీ. పదరోజులనుంచీ వస్తున్నాయి.

జంతర్ : ఏం?

మంతర్ : డబ్బ్స బ్రదర్, డబ్స్—ఖాళీ—

జంతర్ : డబ్బులకేమిటోయ్. మన రూపాయల మీద నుండగాళ్ళ నేనేం చేశానో తెల్సునా.........సరాసరి హోటల్‌కెళ్ళాను. రెండట్లు మూడిడ్లీ కాఫీ కొట్టేశాను. బిల్ సార్ అన్నాడు. ఉండవోయ్, రూపాయలమీషన్ తయారుకానీ అని వచ్చేశాను.

మంతర్ : ఏడ్చావ్. అన్నీ కోతలు.

జంతర్ : కోతలేంటి మోతెక్కిస్తే.

మంతర్ : ఏడ్చావ్ ఊరుకో.

జంతర్ : అదిగో అబ్బాయ్ ఆమాటంటే నిజంగా ఏడ్చేస్తాను.

మంతర్ : వద్దులే. నువ్వేడిస్తే నీ కళ్ళు తుడవడానికి నా దగ్గర కర్చీపైనా లేదు.

(శేఖరు ప్రవేశించి వెళ్ళిపోతాడు)

మంతర్ : అడుగో వాడే ఇంజనీరు.

జంతర్ : ఇంద్రుడల్లే వున్నాడు.

మంతర్ : ఇంద్రుడేమిటి, దేవేంద్రుడల్లే! ఉంటే.

మంతర్ : సరేలే. రాత్రి క్లోజింగెంతరా ?

జంతర్ : జీరో.

మంతర్ : ఓపెనింగ్.

జంతర్ : అదీ జీరో.

మంతర్ : ఏడ్చావ్ నీ బ్రతుకంతా జీరోయే?

భీముడు : (ప్రవేశం) ఏక్, దో, తీన్, చార్, పాంచ్ మీరా రెందుకొచ్చారిక్కడికి ? మిమ్మల్ని మాష్టర్జీ అయ్యగారు రానివ్వద్దన్నారు తెలుసా ?

జంతర్ : మేమెవరమో తెలుసా ? మాస్టర్జీ ముఖ్యశిష్యులం. నేను కుడిభుజం వీడు ఎడమభుజం.

మంతర్ : నో. నో. నేను కుడిభుజం. వీడు యెడమభుజం.

జంతర్ : ... ...

మంతర్ : ... ...

భీముడు : సైలెన్సు. ఏయ్ అబ్బాయిలూ ఇది ఆఫీసు. ఇక్కడ ఉండదల్చుకుంటే మీరు నోర్మూసుక కూర్చోండి.

మంతర్ : సరే. ఒప్పుకున్నాం. ఆరేయ్ జంతర్. నీవు నా నోర్మూయరా. నేను నీ నోరుమూస్తాను.

జంతర్ : ఏం ?

మంతర్ : ఎవరినోరు వారు మూసుకోవడం అప్రతిష్ట పని కాదుటోయ్.

జంతర్ : ఔనులే మ్యూచ్యువల్ ఎయిడ్ మంచిదంటావ్. అంతేనా ? (కూర్చుంటాడు)

భీముడు : ఏక్, దో, తీన్ (అంటూ వుంటాడు)

జంతర్ : భీముడూ ?

భీముడు : నా పేరు నీకెలా తెలిసింది.

మంతర్ : నీ తీరుచూస్తే నీ పేరు తెలియదోయ్ ?

భీముడు : అసలు నా పేరు రాముడు. మాస్టర్జీ అయ్యగారి ముద్దుపేరు భీముడు.

మంతర్ : అసలు పేరు ఆలోచించి పెట్టుండరులే. అయ్యగారు పెట్టినపేరే సరిపోయింది.

జంతర్ : అయితే ఏమిటి భీముడూ ? ఒంట్లు లెక్కెడుతున్నావ్.

భీముడు : ఆ. అదా? ఈ పాడుజల్మం ఎత్తిన తర్వాత ఎన్ని పాడు జల్మాలు సఫా చేశానాఅని లెక్కెట్టుకుంటున్నా.

మంతర్ : అయితే ఈ పాడు ప్రపంచంనుంచి ఎంతమందికి టికెట్టిప్పించావోయ్ ?

భీముడు : ఎక్, దో, తీన్, చార్, పాంచ్ ... ఐదుగురికి.

జంతర్ : అచ్ఛా. నిన్ను అంతర్జాతీయ హంతకుల ఫెడరేషనుకు యునానిమస్ డెలిగేటుగా పంపిస్తాం.

భీముడు : అంతా అయ్యగారి చలవే. మొదటి ప్రాణం మా అయ్యదే. వాడు వట్టి రాతిసముండాకొడుకు. మా అమ్మ దేవతల్లావుండేది. రోజూ తాగొచ్చి చావమోదే వాడు. ఒకరోజు ఉండిఉండి చూడలేక మూలనున్న దుడ్డుకర్ర పుచ్చుకుని తల చితుక్కొట్టేశాను. కెవ్వన కేకేసి ఎగిరాడు.

మంతర్ : గ్రాండ్. మీ నాన్నవల్ల నువ్వు పుట్టావ్. నీవల్ల మీనాన్న చచ్చాడు. టిట్ ఫర్ టాట్ అన్నాడు.

జంతర్ : భీముడూ ? యింతకూ నీ పెళ్ళయిందా ?

భీముడు : ఓ.

జంతర్ : పిల్లలెందరు ?

భీముడు : ఆ పాడుముండ మూడునెల్లు జరక్కుండానే లేచిపోయింది.

జంతర్ : (మంతర్‌తో) మీ బ్రదరోయ్.

మంతర్ : మన వైఫ్ తిరిగొచ్చిందోయ్. ఏమిటే యాత్రచేసి వొచ్చావంటె ఛేంజ్ ఆఫ్ వెదర్ అంది.

జంతర్ : భీముడూ మాస్టర్జీ అయ్యగారు మంచివాడంటావా? చెడ్డవాడంటావా ?

భీముడు : అయ్యగారికేం ధర్మరాజు. ఆచమన్‌లాల్ సేట్‌గాడు నాకొంపతీసింది. కొన్నాళ్ళు ఆడిదగ్గర ముఠాకూలీగా ఏడ్చా. నా పెళ్ళాంమీదకన్నేసి ఆ బాపన గుమాస్తా చేత చెప్పించాడు. ఒళ్ళు విరగగొట్టేవాణ్ణి. మాస్టర్జీ అయ్యగార్ని చూచి ఊరుకున్నా. ఈయాల మిసను మూత్తాని కొత్తాడంట. మన కర్మాని కేంజేస్తాంబాబు. ముల్లుణ్ణి జరక్కుండానే ఎటో వెళ్ళిపోయింది. మాస్టర్జీ అయ్యగారు నా దగ్గరుండిపోరా అంటే ఉండిపోయా. అయ్యగారిది జాలిగుండె. అంతా అసవసరంగా ఆడిపోస్తారు.

(ఒక పెద్దమనిషి ప్రవేశిస్తాడు)

పె. మ : ఏమండీ? గ్రాండ్ ఇండియన్ మ్యూచ్యుయల్ ఏయిడ్ కంపెనీ ఇదేనా ?

జం. మం : ఇదే ఇదే ఏం కావాలి తమకు.

పె. మ : మీ ప్రాస్పెక్టస్ ఏమిటండీ ?

భీముడు : అయ్యగారు బైటికెళ్ళారండి. రాగానే చెప్తారు.

జంతర్ : మాకు తెలుసండి. మేము ఈ కంపెనీ తాలూకే. జెంటిల్మెనుగారూ, మాది చాలా గొప్పకంపెనీలెండి.

మంతర్ : అన్ని కంట్రీల్లో ఇన్ కార్పొరేట్ చేశామండీ.

జంతర్ : లండన్ హెడ్ క్వార్టర్సు.

మంతర్ : కాదు బెర్లిన్.

జంతర్ : కాదు లండన్.

పె. మ: ఏదైతేనేం అసలు సంగతి చెప్పండి.
మంతర్ : ఏమండీ? అసలు సంగతి ఇవాళ డబ్బుకడితే వారంలో
డబుల్ ఇచ్చేస్తాం.
పె. మ: అదెట్లా ఇస్తారయ్యా?
జంతర్ : ఆ కిటుకు చెబితే మా కంపెనీ ఎందుకూ? మీరే
కంపెనీ పెట్టరూ?
పె. మ: ఏదైనా రూపాయల మిషనుందా ఏంటి మీదగ్గర?
మంతర్ : ఎవరయ్యో నీవు. నీ కిష్టంవుంటే డబ్బుకట్టు. వారా
నికి మళ్ళీ వచ్చి డబుల్ డబ్బు తీసుకో.
జంతర్ : ఇష్టంలేకపోతే వచ్చినదోవనే వెళ్ళు.
పె. మ : ఎంతకట్టాలి?
జంతర్ : నీదగ్గర ఎంతవుంటే అంత కట్టు.
పె. మ: నాదగ్గర ఐదే వున్నాయి?
మంతర్ : కట్టేయ్ అంతే.
పె. మ: [ఐదు రూ. నోటుఇస్తాడు] రసీదివ్వండి.
జంతర్ : రసీదెందుకూ? జ్ఞాపకముంటుందిలే.
పె. మ: ఇదేంటి? రసీదివ్వండి.
మంతర్ : ఇస్తాం వుండవయ్యా. అంత అపనమ్మకమైతే [రసీ
దిస్తాడు] వెళ్ళు. [పెద్దమనిషి వెళ్ళిపోతాడు]
జంతర్ : వట్టి పిచ్చివాడులా వున్నాడు. రశీదివ్వమంటాడేమిటి?
రశీదుమీద ఎవరి సంతకం పెట్టావురా?
మంతర్ : నీ సంతకం పెట్టా.
జంతర్ : చచ్చానురా. వారానికొచ్చి దయ్యంలా పట్టు
కుంటాడు.

మంతర్ : భయపడకు, వాడి రశీదుమీద వాడి సంతకమే పెట్టేశా. చూచుకోకుండా జేబులో పెట్టేశాడు.

జంతర్ : వాడి పేరు నీకెలా తెలుసురా?

మంతర్ : వెంకటరావు కదురా? ఈ ఊళ్ళో అసలు ప్రాక్టీసు లేని ప్లీడరు వీడొక్కడే. చెట్టుకింద నిల్చొని ఆకులతో ఆర్గ్యూ చేస్తుంటాడు.

జంతర్ : ఫూల్‌లా వున్నాడు.

మంతర్ : ఇడియట్‌లా వున్నాడు.

జంతర్ : కాదు ఫూల్‌లా వున్నాడు.

మంతర్ : కాదు ఇడియట్‌లా వున్నాడు.

భీముడు: సైలెన్సు. [కారు హారన్ శబ్దం] అయ్యగారు వస్తున్నారు.

[రజని ప్రవేశిస్తాడు]

జంతర్ : గుడ్ మార్నింగు మాస్టర్జీ.

రజని : మీరెందుకు వచ్చార్రా ఇక్కడికి? వెళ్ళండి. ఒరే భీముడూ ఈ బద్దాయిల్ని ఎందుకు రానిచ్చావురా?

భీముడు : వెళ్ళమంటే వినలేదు దొరా? సమరి కుడిభుజం, ఎడమ భుజం వీళ్ళేట.

రజని : ఏడిశారు వెధవలు. భీముడూ కొంచెం అమృతం తెప్పించు. (భీముడు డ్రింకు తెస్తాడు. రజని త్రాగుతాడు)

జంతర్ :— ఊళ్ళో విశేషాలు నీ చెవిని వేసిపోదామని వచ్చాం మాస్టర్జీ.

మంతర్ : అంతే మాస్టర్జీ.

రజని : ఏమిట్రా ఊళ్లో విశేషాలేమిటి?

జంతర్ : ఊరు ఉడికిపోతుంది మాస్టర్జీ.

మంతర్ : పెసరట్లలే ఉడికిపోతుంది మాస్టర్జీ.

జంతర్ : కాదు. మినపట్లలె ఉడికిపోతుంది.

రజని : ఎందుకురా?

జంతర్ : మనం రూపాయల ఫ్యాక్టరీ పెడుతున్నామని.

మంతర్ : ఇహ లోకంలో కనపడమనుకొంటున్నారు మాస్టర్జీ.

జంతర్ : మనీ మేక్స్ మనీ థింక్స్. వుయ్ మేక్ మనీ.

మంతర్ : సో, వుయ్ మేక్ మనీ థింగ్స్ అనుకుంటున్నారు మాస్టర్జీ.

రజని : ఎవర్రా?

జంతర్ : హోల్ వరల్డ్ మోతెక్కింది మాస్టర్జీ.

రజని : ఈడియట్స్ ఎవడు చెప్పాడ్రా రూపాయల ఫ్యాక్టరీ పెడుతున్నారని? నేను రూపాయల ఫ్యాక్టరీ పెడుతున్నానని దుష్ప్రచారం చేస్తున్నార్రా రాస్కెల్స్. ఇట్టాంటి వాగుడు వాగారంటే డొక్క చీల్చేస్తాను.

మంతర్ : ఇహ వాగం మాస్టర్జీ. పబ్లిసిటీ అవసరమని ముందుగా కొంత వాగాం.

జంతర్ : అప్పులాళ్లు ఈగల్లా ముసురుతుంటే, రూపాయల ఫ్యాక్టరీ తయారు కానివ్వండోయ్. అంతా సాఫీ చేస్తాం. అని తోలేశాం మాస్టర్జీ.

రజని : షటప్. ఇడియట్స్. మీకు అప్పులు చెయ్యడమూ నేను తీర్చడమూ.

జంతర్ : అప్పులు చెయ్యక నురేం చెయ్యం మాస్టర్జీ మన మార్కెట్ డౌన్ అయింది.

మంతర్ : పూర్వం ఏవెధవ జేబు కత్తిరించినా నోట్లు లొడ లొడ రాలేవి.

జంతర్ : ఇప్పుడే వెధవ జేబు కొట్టినా మన కత్తెర దండగ తప్ప వాడి జేబు నిండగ కనిపించడంలా.

రజని : ఈ మధ్య ఎన్ని జేబులు కొట్టార్రా ?

మంతర్ : మరీ మార్కెట్ టైటయిపోయింది మాస్టర్జీ. మొన్నో ఫూల్ జేబుకొట్టేసితే. పావులాకానీ దొరికింది. జాలేసి వాణ్ణి వెనక్కి పిలిచి బ్రదర్ జేబుకు చిల్లి కుట్టించుకో. అని చెప్పి పావలా వాపసు చేశాను.

జంతర్ : వెధవ పావలా.

మంతర్ : పావలా అంటే ఏమనుకోయ్ పదహారు కాన్లేగా. పట్టుమని పది సిగరెట్లు రావు.

జంతర్ : పదహారు కాన్లగావు 48 దమ్మిడీలు.

మంతర్ : నాన్సెన్సు. పదహారు కాన్లు.

జంతర్ : నాన్సెన్సు. 48 దమ్మిడీలు.

రజని : షటప్. ఇడియట్స్. ఒరేయ్ భీముడూ వీళ్ళని బయటికి గెంటేయ్.

మంతర్ : ఉండు మాస్టర్జీ. ఒక్కసారి మన ఇంజనీరు సాబునూ నీ శిష్య పరమాణువులకు చూపించి గెంటేయ్.

రజని : (భీముడితో) యింజనీయరుగారు ఏంచేస్తున్నార్రా ?

భీముడు : మేడమీద కూచుని చదువుకుంటున్నారు దొరా.

రజని : వెళ్ళి పిలు. (భీముడు పోతాడు) (రజని టేబిల్ దగ్గరకు వెళ్ళి కొంచెం తాగుతాడు)

మంతర్ : ఆ గ్లాసులోది ఏంటి మ్యాస్ట్రజరీ.

రజని : అమృతం. చుక్కపడింనంటే చిక్కులన్నీ తీరుతయ్.

మంతర్ : మాకో చుక్క పడేద్దూ?

జంతర్ : ఏం నీకు చిక్కులున్నాయిూ?

మంతర్ : యిటీవల మన వైఫ్ మహా చిక్కులు పెట్టేస్తుందోయ్. క్లబ్బు చందాలు, పిక్చర్ ప్రోగ్రాం, జార్జెట్ సారీలు. ఏమిటో నా ప్రాణం తీసేస్తోంది. ఒకరోజు నన్ను ఫూల్ అనేసింది.

జంతర్ : ఉన్నమాటంది. తప్పేమిటి ?

మంతర్ : అంతేలే. ఫూల్‌ను కాకపోతే నీ హాస్బెండ్ ఎందు కవుతా నన్నా.

రజని : రైట్. రైట్...(శేఖర్ ప్రవేశం చేతిలో పుస్తకంతో)

రజని : (శేఖర్‌ని కిందామీదా చూచి) గ్రాండ్. అరే మంతర్ అయ్యగారు ఎల్లా ఉన్నారురా?

మంతర్ : ఇంద్రుడల్లే వున్నారు.

జంతర్ : దేవేంద్రుడల్లే వున్నారు.

మంతర్ : నో, నో, మహేంద్రుడల్లే వున్నారు.

రజని : ఉమ్...ఏం బ్రదర్ ఒక అహల్యను సప్లయిచేయించ మంటావా ?

మంతర్ : ఇంద్రుడల్లే రొమాన్సు చెయ్యవచ్చు.

శేఖర్ : ఉన్న పెళ్ళాలతో వేగలేక చస్తుంటే ఈ ఎక్స్‌ట్రా పెళ్ళాలతో ఎక్కడ చస్తాం. బ్రదర్ ఏదో ఎట్లాగో బ్రతకనీ నన్ను.

రజని : లైఫంటే ఒక్క రొమాన్సయినా ఉండాలి బ్రదర్. అస్తమానం ఇంటికూడేనా? అప్పుడప్పుడూ హోటల్ విందు తగలాలి. గాలిమార్పులాగ అది మార్పుకూడ అవసరం.

శేఖర్ : నన్నిలా బ్రతకనీ స్త్రీలంటే నా కసహ్యం.

మంతర్ : మంచిమాట చెప్పారు. నా హృదయంలో ఉన్నది తమరే సెలవిచ్చారు.

రజని : పెళ్ళాడేవరకు ప్రేమిస్తారు. పెళ్ళాడగానే బాధిస్తారు, అంతేనా ?

జంతర్ : అంతే. అంతే మాస్టర్జీ, మన మంతర్‌గాడికి పెళ్ళి విషయంలో చాలా అనుభవం ఉంది.

రజని : (మంతర్ జంతర్లతో) ఇహ వెళ్ళండి మీరు. మాకు చాలా పనులున్నై.

మంతర్ : ఐతే మాస్టర్జీ రూపాయల మిషన్ ఎప్పుడయ్యేట్టు?

రజని : షటప్. ఆమాట ఎక్కడైనా మాట్లాడారంటే డొక్క చీల్చేస్తాను.

మంతర్ : అబ్బో అంత పనా? వస్తాం మాస్టర్జీ.

జంతర్ : శలవ్, ఇంజనీర్ సాబ్... (వెళ్ళిపోతాడు)

రజని : (శేఖర్‌తో) ఏమిటి బ్రదర్. మళ్ళీ మూడ్‌లో పడ్డట్టున్నావ్. ఏమిటీ గ్రంథం. (శేఖర్ చేతిలోని పుస్తకం తీసుకుంటాడు.) హామ్లెట్. అచ్ఛా ఈ హామ్లెట్‌గాడు ఇంకా నిన్నొదల్లేదన్నమాట. (పుస్తకం తెరచి చదువు

కాదు) ఈ హాస్పిటల్‌గారు ఆలోచించాలోచించి ఆఖరికి ఆనుగుణిని చంపారు. మీరా కవిగాళ్ళందరూ ఇంతే.

శేఖర్ : నాకూ ఒక్కోసారి అలాగే అనిపిస్తుంది. నీరో చక్రవర్తి రోమ్‌ను దహించినట్లు ప్రపంచాన్నంతా దహించి, ఏకాంతంగా ప్రకృతి కేసు చూడాలనిపిస్తుంది.

రజని : అనిపించి, అనిపించి, అరకప్పు కాఫీ త్రాగి ఆఖరుకు నిద్రపోతావ్, అంతేనా ?

శేఖర్ : రజని, నేనిక్కడ ఒక్క నిమిషమైనా నిలువలేను. ఏదైన దూర దేశం వెళ్ళిపోతాను. పూర్వం నా భార్యా బిడ్డలతో గుడిసెలో పడున్నా సుఖంగా ఉండేది. ఈ కార్లు, ఈ బంగాళాలు, ఈ వేషాలు నాకు అసహ్యం వేస్తోంది. ఈ దొంగ కంపెనీలు, ఈ దొంగ వేషాలు నా చేత కాదు. అనుక్షణం నా అంతరాత్మ నన్ను హింసిస్తోంది.

రజని : (బిగ్గరగా) అంతరాత్మ. బ్రదర్. ఇంకా అంతరాత్మ ఉందా నీకు.

శేఖర్ : అదొక్కటే మిగిలింది. అన్నీ నశించాయి. అదీ నశిస్తే......

రజని : దాని సంగతి నాకు చెప్పకు బ్రదర్. అంతరాత్మమంట కంటె ఆకలిమంట గొప్పది బ్రదర్. నీవు వెళ్ళిపోవడానికి నా అభ్యంతరంలేదు. కాని ఆలోచించుకో. మళ్ళీ పస్తులు, బాకీలు, చిరిగిన చొక్కాలు, భాగ్యతో పోట్లాట, ఆకలి అన్నీ నీకోసం వేచివున్నాయి.

శేఖర్ : రజని, నన్ను వెళ్ళని. అప్పుడే వూళ్ళో నలుగురూ మనల్ని గురించి నానావిధాల చెప్పుకుంటున్నారు. పోలీసులకు తెలిస్తే.

రజని : వాళ్ళసంగతి నాకొదిలిపెట్టు వాళ్ళు మనకు క్లోజ్ ఫ్రెండ్స్.

శేఖర్ : ఈ పాడు బ్రతుక్కంటే ఆత్మహత్య నయం.

రజని : అది అనుకున్నంత సులభం కాదు (శేఖర్ తో గేండుకు గ్లాస్ ఇస్తాడు) బ్రదర్ కొంచెం అమృతం సేవించు.

శేఖర్ : అలవాటు లేదు.

రజని : చేసుకుంటే అదే అలవాటవుతుంది. ఒక్కచుక్కతో చిక్కులన్నీ తీరుతై. జెస్ట్ ఎ సిఫ్.

శేఖర్ : తాగుతాడు. (షాకువచ్చినట్లుంటుంది)

రజని :– తమాయించుకో. (శేఖర్ కుర్చీలో కూర్చుంటాడు)

రజని : ఎలా వుంది?

శేఖర్ : అదోలా వుంది.

రజని : (ఒక పువ్వు తీసుకుంటాడు) ఈ పువ్వు చూడు. ఎంత అందంగా ఉందో?

శేఖర్ : ఇప్పుడే వికసించినట్టుంది.

రజని :– సేట్ జీకోసం కారు పంపాను. వచ్చేస్తుంటాడు. ఇవాళ మన మిషన్ తనిఖీ చేస్తాట్ట.

శేఖర్ : మైగాడ్......

రజని : యింకా మిషన్ కాలేదని చెప్పు.

శేఖర్ : ష్యూర్.

రజని : మరికొంచెం తీర్థం సేవించు.

శేఖర్ : అచ్ఛా! ఏడీ సేట్ జీ.

రజని : వచ్చేస్తుంటాడు. మిష్టర్ శేఖర్. సేట్‌జీ మంచివాడంటావా? చెడ్డవాడంటావా?

శేఖర్ : వెధవ పీనుగ, గాడ్ వట్టి ఫూల్ కాబట్టి వాడికంత డబ్బిచ్చాడు మనకంత డబ్బుంటే వరల్డ్ తల్లక్రిందులు చేసేవాళ్ళం.

రజని : టాగోర్‌ను మించేవాడివి, హాలీవుడ్‌లో ఆవా గార్డెనర్‌ను బుక్ చేసి ప్రైజ్ పిక్చర్ తీసేవాడివి కదూ?

శేఖర్ : అన్నీ బాగుంటే మనముందు టాగూరెంతోయ్?

రజని : ఘ్యార్ ఘ్యార్, అసలు నీవు ఏ ఫ్రాన్సులోనో ప్రిన్సుగా పుట్టాల్సిన రకం. ఈ వెధవ బ్యాక్‌వర్డ్ కంట్రీలో అందులో ఈ ఆంధ్రా కంట్రీలో ఛీ ఆంధ్రులు జీనియస్‌ని గుర్తించలేరోయ్.

శేఖర్ :- ఎస్. యు ఆర్ రైట్. (హారన్ శబ్దం వినిపిస్తుంది)

రజని : అడుగో సేట్‌జీ. [సేట్‌జీ వస్తాడు]

శేఖర్ : నమస్తే సేట్‌సాబ్.

సేటు : నమస్తే. నమస్తే ఎండ ఎక్కువ వుంది మాస్టర్జీ మాదీ తల చిట్‌చిట్ పట్‌పట్ లాడింది.

రజని : జూన్ కదండి. [భీముడితో] ఓరేయ్ భీముడూ! సేట్ సాబ్‌కు విస్కీరా ఉక్కపోస్తుందట. [భీముడు వినుదు తుంటాడు] అంతా కులాసా సేట్‌సాబ్.

సేటు : క్యా కులాసా మాస్టర్జీ. దునియా అంతా తల్‌కిందుల్ అవుతూ వుండాలి.

రజని : వరల్డ్‌వార్ వస్తోందట సేట్‌జీ.

సేటు : సచ్, రేడియో చెప్పాడ్ క్యా మాస్టర్జీ, మాదీ పంట పండుతాది.

రజని : యుద్ధం రావాలంటారు.

సేటు : ఓ

రజని : మనుషులు చావాలంటారు.

సేటు : ఓ

రజని : అచ్ఛా [మూలకుపోయి డ్రింకులు తెస్తాడు] కొంచెం అమృతం సేవించండి సేట్‌సాబ్ అలుపు తీరుతుంది.

సేటు : అమృతం క్యా అమృతం

రజని : ప్యారిస్ మేక్, చుక్కపడిందంటే చిక్కులన్నీ తీరుతయ్ తమకోసం స్పెషల్‌గా తెప్పించాం.

సేటు : రుచి ఉండాది మాస్టర్జీ?

రజని : సేవించి చూడండి తమకే తెలుస్తుంది.

సేటు : అచ్ఛా. [తాగుతాడు] క్యా అమృతం మాస్టర్జీ. గొంతులో కాలుఎత్తి ఛట్‌మని తన్నింది.

రజని : అది దాని స్వభావం లెండి. మరోచుక్కలో చల్లబడి పోతుంది.

సేట్ : అచ్ఛా, ఫిర్ మాస్టర్జీ, మిషన్ తయార్ అయిందీ? అమెరికావాడు ఉత్తరం రాశాడ్? పనిముట్లు వచ్చాయ్? క్యా ఇంజనీర్ సాబ్?

శేఖర్ : ఓ తయారైంది. కాని ఇంకా మేన్‌లీవరు రాలేదు. న్యూయార్కుకు ఇవాళే టెలిగ్రాం ఇచ్చాం. ట్రాన్స్‌ఫ్యూమన్ పార్ట్స్‌కోసం జర్మనీకి ఆర్డరు చేశాం. ఇంకా పదివేలు కావలసి వుంటుంద సేట్‌సాబ్.

సేటు : క్యా పదివేల్, నిన్న ఐదువేలు ఇచ్చాం. రోజాన వేల్ వేల్ ఎక్కడ తెస్తాం.

రజని : మరి మిమన్ ఊరికేనస్తుందా సేట్‌సాబ్, అమెరికన్ కంపెనీకి ఐదువేలు అడ్వాన్సు పంపాలి. ఎస్టాబ్లిష్‌మెంట్ ఎక్స్పెన్సెస్ ఐదువేలు అవుతాయి.

సేటు : మా బాంక్ అకౌంట్ ఖాళీవుంది మాస్టర్జీ కావలిస్తే వెయ్యి ఇస్తాం ఇప్పుడు వాడుకో...

రజని : వచ్చిన డబ్బంతా బంగారంగా మార్చి పూడ్చిపెట్టేస్తే బ్యాంక్ అకౌంట్ ఖాళీగా వుండక నిండుగా వుంటుందా సేట్‌సాబ్.

సేటు : ఝూటా బాత్ మాస్టర్జీ మాదీ ఇల్లు సోదా చేసుకో.

రజని : నిన్నటి ఆ లక్ష ?

సేటు : క్యా లక్ష.

రజని : నిన్న నేను స్పెక్యులేషన్ ఆడి గెలిచిపెట్టిన లక్ష.

సేటు : క్యా బాత్ మాస్టర్జీ.

రజని : అసలు నాకా లక్షలో భాగంవుంది. మార్కెట్ జంప్ చేస్తే సగంభాగం పంచుతానని మాటిచ్చారు. మా డబ్బు మాకు పడెయ్యండి. కంపెనీ మేమే నడుపుకుంటాం.

సేటు : క్యా మాస్టర్జీ మాకీ లడాయి చెయ్యడానికి పిల్చావ్ పార్టీ చేస్తానన్నావ్. ఆఫీసర్లు వస్తారన్నావ్. ఒకడూ లేడూ ?

రజని : 50 వేలకి చెక్ వ్రాయండి. లక్షవార్టీలు చేస్తాం, లక్ష మంది పెద్దమనుష్యులు వస్తారు.

సేటు : ధోకా ఇస్తున్నావ్ మాష్టర్జీ.

రజని : సేటుసాబ్. మీ మంచికీ మా మంచికీ చెపుతున్నాను. వినండి. ఇప్పటికి 5 సంవత్సరాలనుంచి నా సలహాలతో బిజినెస్ చేస్తున్నారు. నేను మార్కెట్ పెరగాలంటే పెరిగేది. తరగాలంటే తరిగేది. మీకు లక్షలు గడించి పెట్టాను. నాకో 50 వేలు పడెయ్యడం మీకంత లెక్కలోది కాదు. (టేబుల్ దగ్గరకుపోయి తాగుతాడు)

సేటు : ఈ బాత్ కట్టిపెట్టు. నాది నశీబ్ బాగుండి నేను గడించాం. ముందు మిషన్ చూపు. (లోపలికి పోవడానికి ప్రయత్నిస్తాడు)

రజని : చెక్ రాసి వెళ్ళి మిషన్ చూచుకోండి:

సేటు : భాగ్నై గీగ్నై మాటమాట చేస్తే మేము పోలీసుకి రిపోర్టు (బయటికి పోవడానికి ప్రయత్నిస్తాడు)

రజని : ఆగు సేట్సాబ్? (దగ్గరకుపోయి భుజంపై చేయి వేసి) సేట్సాబ్ వెధవ డబ్బుకోసం మనం స్నేహం చెడగొట్టుకుంటామా? కూచోండి. (మూల టేబుల్ మీదనుండి డ్రింక్స్ తెస్తాను) సేట్సాబ్ కొంచెం అమృతం సేవించండి.

సేటు : ఘాట్ ఉండాది మాస్టర్జీ.

రజని : ఎక్కించండి సేట్సాబ్. (భీముడితో) భీముడూ పైకెంతమయింది.

భీముడు : మూడున్నరైంది అయ్యగారూ.

రజని : ఇంజనీర్ సాబ్, ఇటీవల మన దేశంలో మరీ మర్డర్లు ఎక్కువైనాయి.

సేటు : మర్డర్ - ఖూనీ?

శేఖర్ : లా అండ్ ఆర్డర్ తలక్రిందులైంది మాస్టర్జీ.

రజని :- మొన్న పేపర్లో ఓ మర్డర్ కేసు చదివాను. మైగాడ్. మీరు చదివారా సేట్ సాబ్?

సేటు : చట్. మేమూ ఖూనీచూడం, చదువుం, వినం. మేమూ బాపూజీ ఒకటి.

రజని : ష్యూర్ ష్యూర్ హింస పెట్టిస్తారుతప్ప-పెట్టరు. అది కొత్తటెక్నిక్. పోనీ వినండి సేట్ సాబ్. నేను బొంబాయి వెళ్ళినప్పుడే జరిగిందిలెండి హత్య. ఇంతవరకూ కోర్టుల్లోనే నానుతుంది.

సేటు : కిస్కు హత్య చేశార్ మాస్టర్జీ.

రజని : (మూలకుపోయి తిగివస్తాడు.) సేట్ చెమన్‌లాల్ దౌలత్ రాం సుధీరాం అనే ఒక పెద్దమార్వాడీ వర్తకుణ్ణి ఒక బజారువెధవ ఖూనీ చేసాట్ట.

శేఖర్ : మైగాడ్.

సేటు : ఏ క్యా మాదీపేర్ వాడీపేర్ ఒకటి. మేమూ జిందా ఉన్నాం. వాడు మర్గయా కొట్టాడ్. ఏ క్యా దునియా మాస్టర్జీ.

శేఖర్ : ఐరనీ అంటే అదే సేట్ సాబ్.

రజని : ఇద్దరి పేర్లు ఒకటి కాకూడదా సేట్ సాబ్. మీరిప్పుడు వెళ్ళి కోర్టులో హాజరవుతే ఆ హంతకుణ్ణి వదిలేస్తారు.

సేటు : మాకీ ఎందుకు మాస్టర్జీ. మాదీ ముఖ్ వాడికీ తెలీదు. వాడిదీ ముఖ్ మాకీ తెలీదు.

శేఖర్ : అసలు హత్య కారణమేమిటి మాస్టర్జీ.

రజని :— పదిహేను సంవత్సరాలక్రితం ఆ సేట్‌కు ఒక పార్ట్నర్ ఉండేవాడట. అతనిపేరు రఘుపతిరావు.

సేటు : క్యా పార్ట్నర్ నాం రఘుపతిరావు? (భయపడ్తాడు)

రజని : మీకూ అలాంటి పార్ట్నర్ ఉన్నాడా సేట్ సాబ్.

సేటు : నై, నై, మాకు మేమే సోల్ ప్రొప్రయిటర్.

రజని : అచ్ఛా (డ్రింకు ఇస్తూ) కొంచెం అమృతం సేవించండి సేట్ సాబ్.

శేఖర్ : ఆ తరువాత ఏం జరిగింది. మాస్టర్జీ

రజని : రెండు సంవత్సరాలు ఇద్దరూ కలిసి బిజినెస్ చేశారుట. తరువాత ఇద్దరికీ ఏదో పేచీలు వచ్చాయట. ఆ సేట్ దొంగలెక్కల్లో, బ్లాక్ మార్కెట్ల్లో ఆ పార్ట్నర్ కలిసి రావడంలేదని వ్యాపారము దివాలా తీసిందని దొంగ లెక్కలు చూపి ఆ భాగస్తుణ్ని వెళ్ళగొట్టాడుట.

శేఖర్ : పాపం.

రజని : అంతే కాదు. అప్పు చూపించి, అతని ఇల్లు వేలం వేయించి తనే కొన్నాడట.

సేటు : నచ్, ఫిర్, మేమూ వెళ్ళివస్తాం మాస్టర్జీ. (పారిపోవ డానికి ప్రయత్నిస్తాడు)

రజని : శాస్త్ర కథా వినిపోండి సేట్ సాబ్ (తాగేందుకుఇస్తాడు) కొంచెం పుచ్చుకోండి.

సేటు : జల్దీ బోలో మాస్టర్జీ.

రజని : ఆ పార్ట్నర్ ఇల్లూ వాకిలీ పోయి, ఊరిబయట పూరి పాకలో చేరాట్ట. మీరు ఎప్పుడైనా పూరిపాకలు చూశారా సేట్ సాబ్.

సేట్ : మేము మేడల్ మే ఉంటాం.

శేఖర్ : ఔను మీకు పాకలతో ఏంపని లెండి ?

సేటు : ఫిర్ ఏం జరిగింది మాస్టర్జీ.

రజని : అతనికి ఇల్లూ వాకిలీ పోయింది, బిచ్చపు బ్రతుకైంది. భార్య, ఒక కొడుకు పదేళ్ళవాడు, దరిద్రానికి తోడు అతనికి ఆరు నెలలు తిరక్కుండానే పక్షవాతం వచ్చింది. పదినెలలు పక్షవాతంతో పస్తులతో పీక్కుని దిక్కుమాలిన చావు చచ్చాడు. భార్య వృద్ధురాలు. ఆ కొంపలో ఈ కొంపలో చాకిరీచేసి, ఆకుర్రాణ్ణి పోషించేది. నానాటికీ ఆమె శక్తి క్షీణించింది. ఒక సంవత్సరంలో క్షయతో మరణించింది. ఆ రోజు పూర్ణిమ. ఆ వెన్నెల్లో తల్లి శవాన్ని పెట్టుకుని ఆ రాత్రంతా కూర్చున్నాడా కుర్రాడు. చేతిలో దమ్మిడీ లేదు. తండ్రి బ్రతికి వుండగా తండ్రితో కలసి సేట్ దుకాణానికి వెళ్ళేవాడు. ఆరోజూ సేట్ దుకాణానికి వెళ్ళి, నేను ఫలానా వారి అబ్బాయిని. మా అమ్మ రాత్రి చనిపోయింది. చిల్లి పైసా లేదు. ఒక పదిరూపాయలు అప్పిప్పించ

మన్నాడు. ఆ సేట్ శెలిపట్టు నటించి కుర్రాణ్ణి కసిరి కొట్టి నెట్టించాడు. ఊరంతా అడుక్కొని తల్లి శవాన్ని దహించాడు. ఆ రాత్రే కట్టుబట్టలతో టికెట్ లేకుండా రైలెక్కి దేశంమీద పెళ్ళిపోయాడు.

శేఖర్ : పాపం.

సేటు : పాపం.

రజని : (తాగుతాడు) ఆ కుర్రాడు భయలేక్కురాడు లెండి సేటు సాబ్. వాడు తిరగని ఊరు చెయ్యని పాపం, చెప్పని అబద్ధం లేదట. టికెట్ లేకుండా మదరాసు నుండి బొంబాయికి ఫరాకత్ గా ప్రయాణం చేసేవాడు. మొదట్లో ట్రావెలింగు ఇన్స్పెక్టర్లు చావమోదేవారు. తర్వాత దింపేశేవారు. తర్వాత నీవటోయ్ ? అని సిగరెట్టిచ్చి మర్యాదచేసేవారు. ప్లాట్ఫారం దొంగతనంలో పోలీసులు చితకొట్టారు. తరువాత వాడికి భాగస్థులు అయ్యారు.

సేటు : అచ్ఛా, అచ్ఛా.....

రజని : దొంగలు, హోటల్ బాయ్స్, గాడీలు, డాఫర్లు, బ్రాకెట్ కంపెనీప్లేయర్సు వాడికి ఆప్తబంధువులయ్యారు.

శేఖర్ : గ్రాండ్. చాలా అడ్వెంచరల్ కుర్రాడిలా వున్నాడు.

రజని : వాడు జీరో అంటే జీరో, ఫైవ్ అంటే ఫైవ్, నైన్ అంటే నైన్ గసపాట్ వాడు చెప్పిన నంబరొచ్చేది.

సేటు: బ్రతకడానికి ఒకొక్కడికి ఒకో విద్య ఇస్తాడు భగవాన్.

రజని : వాడికీ బిజినెస్ మార్కెట్‌కూ సంబంధం ఏర్పడింది. పసువులేని దొంగలగుంపు గుంచి, పసువుగల దొంగల గుంపుకు ప్రమోషన్ దొరికింది. మార్కెట్ వాడు పెర గాలంటే పెరిగేది, తరగాలంటే తరిగేది. పోలీసులు, మార్వాడీలు, జూదర్లు, దొంగలు, పడపుకత్తెలు, గ్రూపు రాజకీయ నాయకులు...అందరికీ కింగ్ వాడు. పేరు మార్వాడు. ఊరు మార్వాడు. తీరు మార్వాడు. సభల్లో వాడే, సన్మానాల్లో వాడే, క్లబ్బుల్లో వాడే, కాన్ఫరెన్సుల్లో వాడే, ఎన్నికల్లో వాడే.

సేటు : గ్రాండ్ గ్రాండ్.

రజని : వాణ్ణి అదృష్టవంతుడన్నారు. అఖండుడన్నారు. మహా మేధావి అన్నారు. వాడిపేర నగర్ కట్టారు. ఇంకా ఏమన్నారో తెలుసా సేట్ సాబ్ ?

సేటు : క్యా.

రజని : మాస్టర్జీ అన్నారు.

సేటు : (భయంతో) మాస్టర్జీ.

రజని : సేట్ సాబ్.

సేటు : మాస్టర్జీ...

రజని : కథ బాగుందా సేట్ సాబ్.

సేటు : ఆ క్రూరుడు నీవు మాస్టర్జీ ?

రజని : సిద్ధంగా వున్నావా సేట్‌జీ.

సేటు : ఎందుకు మాస్టర్జీ ?

రజని : చచ్చిపోవడానికి.

సేటు : క్యా.

రజని : ఒరేయ్ భీముడూ. (భీముడువస్తాడు) వీణ్ణి తీసుకెళ్లి చంపు. నానా చిత్రహింసలుపెట్టి చంపు వీడి నెత్తురు విస్కీలో కలిపి పట్రా. వెళ్ళు నాకు దాహంగావుంది.

శేఖర్ : రజని, (శేఖర్ రజనికీ, సేటుకూ మధ్యగా పోతాడు) నీవు మనిషివా, రాక్షసుడివా ?

రజని : పుట్టినప్పుడు-చచ్చేటప్పుడు అందరూ మనుషులే మనుషులు కావడం కాకపోవడం మధ్యలోనే. శేఖర్నీ కవిత్వాలు కట్టిపెట్టి వెళ్ళిపొండిపో.

సేట్ : మాకీ మర్డర్ చేస్తావ్? పోలీస్కీ ఫోన్ చేస్తాం (ఫోనుదగ్గరకు పోతాడు.)

రజని : (రివాల్వర్ చూపుతూ) దించు ఫోన్. (సేటుదగ్గరికి పోయి కాలుపట్టుకుని) ప్రాణం అంటే తీపా సేటు సాబ్. ఎందుకమ్మా తీపు ? ఇడియట్ పద గదిలోకి ? (భీముడితో) మొద్దల్లే చూస్తావేం రా లాగెయ్ లోపలికి. (భీముడు సేటుని లాగుతాడు.)

సేటు : (అరుస్తాడు) రాం రాం......

రజని : (లోపలికి వెళ్ళుతాడు దెబ్బలుకొడుతున్న శబ్దం. 1, 2, 3, 4, చితక్కొట్టి వస్తాడు) ఎంతసేపురా ఆ వెధవను చంపడం. నేనే వస్తున్నాను. (లోపలికిపోతాడు) (రెండు గుండుదెబ్బలశబ్దం. తిరిగి గ్లాసుతో ప్రవేశం)

మిస్టర్ శేఖర్ ఇదినోనూడు నెత్తురు. మనిషి నెత్తురు. దీనికోసం పది సంవత్సరాల తపస్సుచేశా. ఇంత తీయని పానీయం లోకంలో మరొకటిలేదు. (త్రాగుతాడు)

శేఖర్ : (బిగ్గరగా) యూరోగ్.

రజని : ఔను రోగ్ నే. రోగ్ ఆఫ్ ది ఫస్ట్ వాటర్స్. రోగ్ను కాబట్టే బతకగల్గాను. నీలాగ కపిసై కూచుంటే ఎప్పుడో ఫైసలయ్యేవాణ్ణి ఖూనీలంటే నీలాంటి కవులకు భయం కదూ. కూనీలంటే మనకు మజా. ఖూనీ చేస్తుంటే గులాబిజామ్ నంజుతున్నట్టుటుంది. (త్రాగుతాడు) (సేట్ కేసి చూస్తూ) వెధవ పీనుగ చచ్చిపోయాడు. ఇప్పుడేం కట్టుకుపోయాడు? పూర్ ఫెలో ఇప్పుడు వాణ్ణి చూస్తే జాలేస్తుంది. ఛా. ఛా. నా తల్లి దండ్రుల్ని చంపాడు. నాజీవితం నాశనంచేశాడు. ఊఁ. (భీముడితో) ఒకేయ్ భీముడూ వెళ్ళి శేఖరయ్యగారి భార్యనూ, పిల్లాణ్ణీ తీసుకురా పో......

శేఖర్ : వద్దు ఈ ఖూనీలకొంపకు నా భార్యా పిల్లలూ...

రజని : రానీవోయ్ చివరిసారి చూచిపోతారు.

శేఖర్ : బిగ్గరగా రజని...

రజని : వెళ్ళరా భీముడూ.

శేఖర్ : నేనూ వెడుతున్నా. (వెళ్ళబోతాడు)

రజని : రివాల్వర్ చూపిస్తూ) వెడితే నీవూ, సేట్జీని మీంట్ కావలసివుంటుంది. కూచో. భాయిసాబ్. భయపడకు. కూచో. (గ్లాసు ఇస్తూ) కొంచెం అమృతం సేవిస్తారా?

శేఖర్ : అక్కర్లేదు తల తిరిగిపోతూంది.

రజని : మిస్టర్ శేఖర్ అందరూ నాముందునన్ను మంచివాడని చాటుకెళ్ళి చెడ్డవాడ టూకు ఇదేమన్యాయమేనా?

శేఖర్ : మనుష్యులంతే. వాళ్ళకు తలకొక నాలుక.

రజని : బ్రదర్ నీవూ నేనూ స్నేహితులం అవునా కాదా?

శేఖర్ : కావచ్చు.

రజని : కావచ్చు కాదు అవునా కాదా ?

శేఖరు : అవును.

రజని : జీవితంలో నీకు నేను చాలా సహాయం చేశాను అవునా కాదా ?

శేఖరు : అవును.

రజని : నీకు లక్షసార్లు డబ్బిచ్చాను. నీ అప్పులన్నీ తీర్చాను. నీకు సేట్ జీ చేత కావలసినంత డబ్బిప్పించాను. ప్రపంచంలో ఒక్కడూ నీమొహం చూడనపుడు నేనాదుకున్నాను అవునా కాదా?

శేఖరు : అవును.

రజని : నీవు నాకు ఋణపడి వున్నావు అవునా కాదా?

శేఖరు : అవును.

రజని : బ్రదర్ నీవు నాకు ఒకచిన్నసహాయంచేసి పెట్టాలోయ్

శేఖరు : ఓ తప్పకుండా చేస్తాను.

రజని : అదీ. శేఖర్‌ది అమృత హృదయం. శేఖర్ మాటంటే మాట. తప్పకుండా చేస్తావా ?

శేఖరు : మాటంటే మాట అంతే.

రజని ; చెప్పనా ?

శేఖరు : తక్షణం.

రజని : ఆ హత్య నీవే చేశావని చెప్పి జైలు కెళ్ళాలి.

శేఖరు : రజనీ...

రజని : తొందరపడకు. జైలు మీ కవులకు తగిన చోటు. హాయిగా వుండొచ్చు. ఇష్టమొచ్చినన్ని పుస్తకాలు రాయొచ్చు, ఈ సంఘం గొడవ అసలేవుండదు. అది గాక నీవు బయటవుండి మాత్రం ఏం వుపయోగం? నేను చెయ్యవలసిన మహాకార్యాలు చాలా వున్నాయి.

శేఖర్ : రజనీ...

రజని : మాటంటే మాట అంతే. బ్రదర్ భార్యనూ పిల్లల్నూ వదలి వెళ్ళాలంటే కష్టంగా వుందా? నీకు నీ భార్యంటే ప్రేమేనా ?

శేఖర్ : ఛీ దాన్నిచూస్తే నా కసహ్యం. నేను దరిద్రంతో చచ్చినంత కాలం నా ఉసురుపోసుకుంది. ఇప్పుడు మిడి మేలపు సిరి పట్టిందని వెధవ పోజు నటిస్తూంది.

రజని : మరింక అలాంటి భార్యతో ఏం సుఖపడతావ్. ఒక వేళ నేను జైలుకెళ్ళినా నిన్ను ఇన్వాల్వ్ చేస్తారు. నీవే వెళ్ళడం మంచిది. నీవు తిరిగి వచ్చేవరకూ నీ సంసార క్షేమం నే చూస్తాలే (నిశ్శబ్దం)

శేఖర్ : సరె. వెడతాను. అక్కడే హాయిగా వుంటాను. అక్కడైనా రవంత విశ్రాంతి దొరుకుతుందేమో? (పిల్లవాడు పరుగెత్తుకొస్తాడు)

బాబు : నాన్నా...

శేఖర్ : నాన్నా...అమ్మ వచ్చిందా ... (శారద వస్తుంది) శారదా ! నీ వెందుకొచ్చావ్.

శారద : నేను మొదటినుంచీ చెబుతున్నాను. ఈపాడు స్నేహాలు వద్దొద్దని, ఏం జరిగింది చెప్పండి.

రజని : ఏం జరుగుతుంది హత్య జరిగింది.

శారద : హత్య ఎవరు చేశారు ?

రజని : ఎవరు చేస్తారేం నీ భర్తే చేశాడు.

శారద : నేను నమ్మను. (శేఖరుతో) చెప్పండి నిజంగా మీరే చేశారా? చెప్పండి.

శేఖర్ : ఆ. నేనే చేశాను.

శారద : అబద్ధం. (రజనితో) నీవు వట్టి మోసగాడివి. నీవే హత్యచేసి నా భర్తమీద పెట్టావ్.

శేఖర్ : ఊరుకో శారదా నీవు ఇంటికి వెళ్ళు.

శారద : రండి నాతో మా పుట్టింటికి వెడదాం. మానాన్నతో చెప్పి ఈ మోసగాణ్ణి...

రజని : శారదా నేను మోసగాణ్ణి? మోసగాణ్ణి కాబట్టే మీ అప్పులన్నీ తీర్చి మీ సంసారం నిలబెట్టింది. ఈ బంగళాలు, కార్లు, సేవకులు, జార్జెట్ సిల్కులూ, ఎలా వచ్చాయో గ్రహించి మాట్లాడు. ఇదివరకు సత్రంలో పస్తులు పడుకున్న రోజులు జ్ఞాపకం ఉంచుకొని మాట్లాడు. నాన్నట నాన్న ఇదివరకల్లా మీ నాన్న ఏమైనాడు ? ఇపుడు కాస్త వెలుగుతూవుంటే "అమ్మాయి శారదా" అని నిన్ను దువ్వి ఉంటాడు.

శారద ; మహా ఉద్ధరించావ్. నా భర్తను మోసగించి నా సంసారాన్ని పొట్టన పెట్టుకున్నావ్. వెధవడబ్బు.

రజని : ఆ వెధవ డబ్బుకోసమే భర్తను అహర్నిశలు హింసించావు.

శారద : నోరుముయ్.

శేఖర్: నీవు అనవసరపు వాదన పెట్టుకోక వెళ్ళు శారదా.

[ఇనస్పెక్టరు పోలీసుతో ప్రవేశం]

రజని : కమిన్ ఇన్స్పెక్టరుసాబ్.

ఇనస్పెక్టరు : మాస్టర్జీ, ఏదో హత్య జరిగిందట.

రజని : అవునండి. మా శేఖర్. ఏదోకుర్రతనం. ఆ చమన్‌లాల్ సేటుగాడిని వుద్రేకంలో హత్యచేశాడు.

ఇనస్పెక్టరు : వాట్ మిస్టర్ శేఖర్?

శేఖరు : అవును.

శారద : అంతా అబద్ధం ఇనస్పెక్టరుగారూ ఈ రజనే హత్య చేశాడు.

రజని : ఆమె కొంచెం నర్వొస్‌గావుంది లెండి, మిస్టర్ ఇనస్పెక్టరు.

శేఖరు : పదండి. ఇనస్పెక్టరు నేనే హత్యచేశాను.

శారద : ఆయనమాట నమ్మకండి. ఆయనకు పిచ్చెత్తింది. ఈ మోసగాడు తాగించి చెప్పిస్తున్నాడు.

ఇనస్పెక్టరు : అన్నీ స్టేషన్లో విచారిద్దాం. ఏయ్ 404 ఇతన్ని తీసి కెళ్ళు.

శారద : ఆగండి.

బాబు : నాన్నా...

రజని : శారదా. ఆగు. [ఆమె వెనక్కు వస్తుంది] [రజనికుర్చీలో కూలబడతాడు]

శారద : [రజనివైపు చూస్తూ] రజని నిజం చెప్పు నా సంసారంలో చిచ్చుపెట్టకు. మమ్మల్ని నాశనంచేసి నువ్వేం సుఖపడతావు. ఈ బిడ్డను చూచైనా నీ స్నేహితుణ్ని కరుణించు. [వంగి పాదాలు పట్టుకుంటుంది] రజని— రజని—

శేఖరు : శారదా ఇలారా. మిస్టర్ రజని నీవు నాకుచేసిన సహాయానికి, నేనూ నాకుటుంబం సర్వదా కృతజ్ఞులం. కాని ఒక్క విషయం. విన్ను నీ తల్లి కన్నట్టుగానే ఇది మా బాబును కన్నది. నీలాగా ఒక్క ప్రతీకారంకోసం తన జన్మనంతా నాశనం చేసుకోమని మా బాబుని నేను కోరను. చివరికి దిక్కుమాలిన చావు చచ్చినావసరే.

ఎగ్జిట్.

[తెర]

నాలుగవ రంగం

(Sounds — Order — Order)

(పగలు - 12 గంటలసమయం కోర్టు జడ్జిమెంట్ విన బడుతోంది. జూన్ 16 వ తారీఖు సాయంత్రం 6 గంటలకు సేట్ చమన్‌లాల్ అనే ప్రసిద్ధమార్వాడీ వర్తకుణ్ణి శేఖర్ అనే యువకుడు ధనాశచేత చంపినందుకుగాను ద్వీపాంతరవాసశిక్ష)

(రజని ప్రవేశం)

రజని (బిగ్గరగా) ఆపండి శిక్ష. (పాస్) మైలార్డ్ అండ్ జెంటిల్‌మెన్ ఆఫ్ ది జ్యూరీ. చమన్‌లాల్ సుధీరాం కరంచంద్ సేట్ అనే ప్రసిద్ధవర్తకుణ్ణి జూన్ 16 వ తారీఖు సా॥ 6 గంటలకు హత్యచేసింది. శేఖర్ కాదు నేను. ఇదిగో ఈ రివాల్వరుతో చంపాను (విసరాడు)

నేను చంపుతున్నప్పుడు ఈ శేఖర్, భీముడూవున్నారు. కాబట్టి ఈ స్థానంలో నిల్చుని శిక్ష స్వీకరించవలసింది నేను. మైలార్డ్.............?

ఈ శిక్ష స్వీకరించి ద్వీపాంతరం వెళ్ళబోయేముందు తమకొక చిన్న మనవిచేస్తాను. కోర్టురికార్డులలో ఒకసారైనా అర్థంవున్నముక్కలు నాలుగు పడివుండాలంటే - ఈవాక్యాలు వ్రాసుకోండి.

మై లార్డ్..........

ఈ రోజు నేనే నేరం ఒప్పుకుని మీముందుకు వస్తే నన్ను శిక్షిస్తున్నారు. నేను పదిసంవత్సరాలు పచ్చిమోసం

చేశాను. లక్ష వేషాలు వేశాను. లక్ష మోసాలు చేశాను. ప్రాణాలతో చదరంగం ఆడాను. బహిరంగంగా బ్లాక్ మార్కెట్ చేశాను. లంచాలు విసిరేశాను. ఎగ్జిబిషన్లనీ, క్లబ్బులనీ పెట్టి జూదాన్ని. వ్యభిచారాన్ని ఓపెన్‌గా నడిపించాను. సేట్లను, జూదర్లను, కె. డి. లను గులాములచేశాను. శిక్ష విధించారా నాకు?......మాట్లాడరేం ?

నాకు పార్టీలిచ్చారు. నన్ను మాస్టర్ బ్రెయిన్ అని అందరూ నా స్నేహంకోసం పోటీపడ్డారు. నన్ను ప్లానింగ్ జీనియస్ అన్నారు.

ఇప్పుడు మీరొక హంతకుణ్ణి విచారిస్తున్నారు. మంచిదే సంఘానికి ఒక మనిషి అపకారం చెయ్యడం దోషమే. నేను కాదనను. కాని మనిషికి సంఘం ద్రోహంచేస్తే? (పాజ్) మాట్లాడరేం? ఈ ప్రశ్నకు సమాధానం చెప్పేవరకూ ఏ కోర్టుకూ ఏ మనిషినీ విచారించే హక్కు లేదు.

మై లార్డ్..........

ఇప్పుడు నాకు 30 సంవత్సరాలు పది సంవత్సరాల వరకూ పూవులా బ్రతికాను. ఈ సేట్ నా బ్రతుకులో నిప్పులు పోశాడు. అప్పుడు ఈ మనుష్యులందరూ ఏంచేశారు? రాబందులా నన్ను చుట్టుముట్టారు. నా అంతరాత్మని పీక్కుతిన్నారు.

నా తల్లి శవాన్ని దహించడానికి పైసా లేక నేను ఏడుస్తున్న రాత్రి ఈ కోర్టులన్నీ ఏమైనై...ఈ లా, అండ్ ఆర్డర్ ఎక్కడుంది? ఈ సాంఘిక భద్రత ఏం చేస్తోంది ? ఆ రోజున న్యాయం అవసరంలేని సంఘానికి, ఈరోజు నన్ను శిక్షించే హక్కెవ్వరిచ్చారు. నాకు సంఘం సర్వాపచారాలు చేసింది.

సంఘం నన్ను కట్టిన యమపాశాలతో నేనే సంఘాన్ని కట్టే శాను. మనుష్యుల జీవితాలతో ఫుట్ బాల్ ఆడాను. శిక్ష విధించారా నాకు?

రెండు ముఖాలతో బ్రతికాను. రెండు నాలుకలతో మాట్లాడాను. రెండు జీవితాలు గడిపాను. సంఘాన్ని సర్కస్ చేయించాను.

మై లార్డ్ ... ...

జ్ఞాపకం వుంచుకోండి. ఈసంఘం నరకం. ఈ సంఘంలో మనిషి దేవతగా బ్రతకడం అసాధ్యం. బ్రతకాలంటే మనిషి రాక్షసి కావాలి. అన్యాయం చెయ్యాలి. అక్రమం చెయ్యాలి. అబద్ధం ఆడాలి. ఇదే న్యాయం ఈరోజు. నేనూ అదే చేశాను. ఈ నరకానికి ప్రతినిధిని నేను.

మై లార్డ్ ......

ఈనరకానికి అంతిమక్షణాలు సమీపించాయి. న్యాయా నికీ ధర్మానికీ ఈ అర్థం ఇక చెలామణి కాదు. మనిషి మరోరూపం ధరిస్తాడు. మనిషినీ మనిషినీ విడదీసి మనిషిని వస్తువుగా మార్చే డబ్బు గోడల పునాదులు పెకలింపబడతాయి. అప్పుడు మీరు శిక్షించవలసిన అవసరం నేను శిక్షింపబడ వలసిన అవసరం వుండదు.

మై లార్డ్ ......

ఈ శేఖర్, ఈ సంఘపు రథచక్రాల క్రింద నలిగి పోయాడు. నే నీ రథంలో స్వారీచేశాను. భవిష్యత్తులో నేనూ వుండను. ఈ శేఖర్ వుండడు. (బాబుని దగ్గరకు తీసుకుంటాడు)

ఈ కుర్రాడు భావిని పరిపాలిస్తాడు. మై లార్డ్...ఇక వెడతాను. ఎక్కడికైనా సరే మీా ఇష్టంవచ్చిన ద్వీపానికి పంపండి. ఈ మనుష్యులకూ ఈ సంఘానికీ ఈ జీవితానికి దూరంగా విశ్రాంతి తీసుకుంటాను. ఇక చాలు. థాంక్స్...

మిష్టర్ శేఖర్ (ఇది తీసుకో) నా ఆస్తి నీ కొడుకుపేర వ్రాశాను. (వీలునామా చేతికి ఇస్తాడు) వస్తానుమరి గుడ్‌బై వరీ...(చిరునవ్వు) పోలీసులతో వెళ్ళిపోతాడు.

(తెర)
